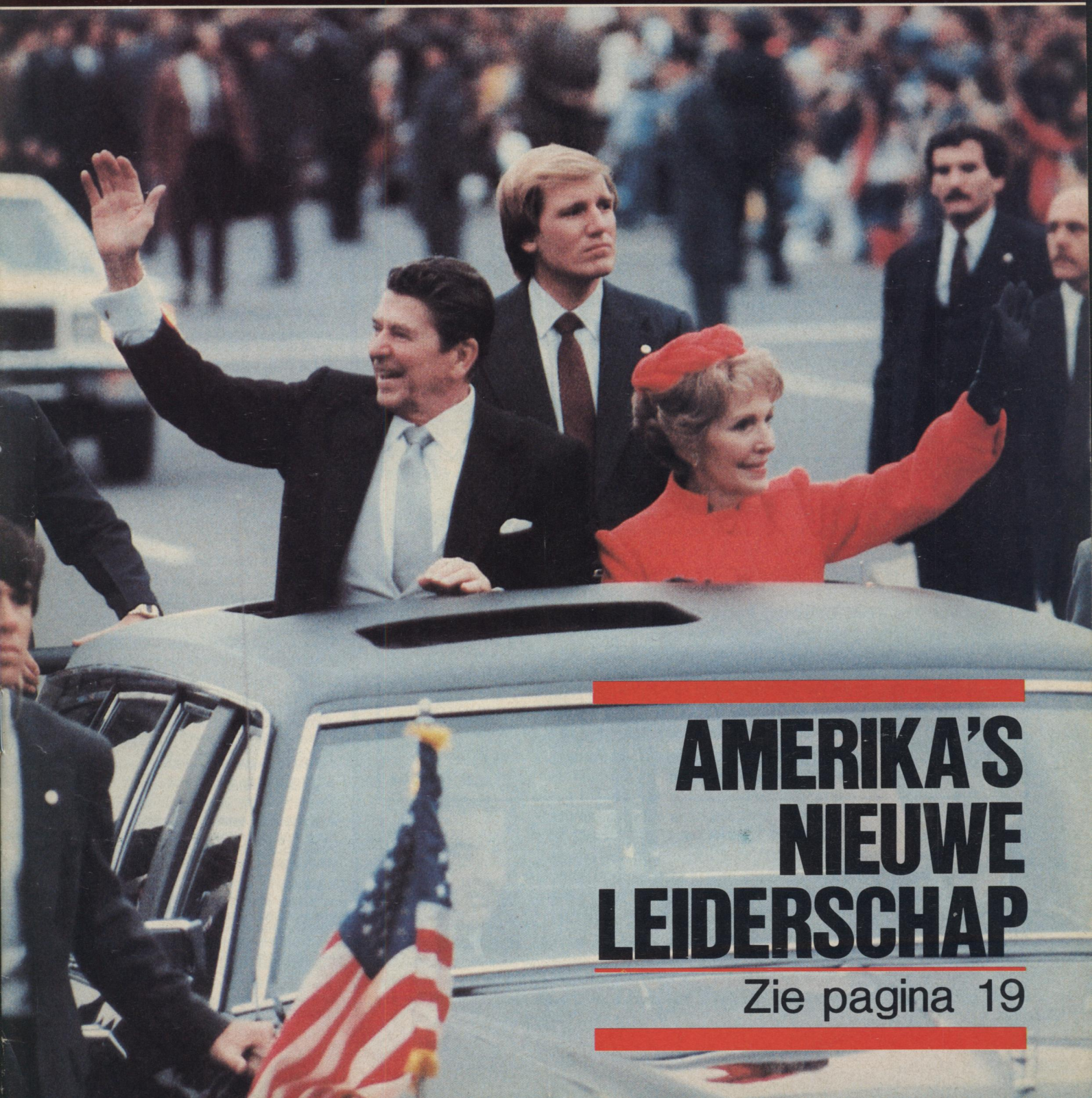

APRIL 1981

de

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

AMERIKA'S NIEUWE LEIDERSCHAP

Zie pagina 19

de
ECHE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

14e jaargang No. 4

april 1981

ARTIKELEN

Mijlpaal voor Europa: Griekenland lid van de EG	2
Massada — Boodschap voor onze tijd?	4
Wat is de Kerk en waarom bestaat zij?	7
Hoe een echtgenoot zijn gezin moet leiden	11
Een uitweg uit angst en depressie	15
De werkgelegenheid in de Wereld van Morgen	20
Wat God van een leider verwacht	24

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Kort gezegd	19
Van onze lezers	29

BIJ ONZE OMSLAG

Na zijn inauguratie als veertigste president van de Verenigde Staten, rijden Ronald Reagan en First Lady Nancy Reagan kort na het middaguur aan het hoofd van de stoet over Pennsylvania Avenue naar het Witte Huis.

Omslagfoto: Pozarik — Gamma/Liaison

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijft naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Engeland AL2 2EG

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

• *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

• *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. 2603, Manila 2801

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1981 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:

Gene H. Hogberg

Redacteuren:

Jeff Calkins, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteuren:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, Lester L. Grabbe, John Halford, Selmer L. Hegvold, Sidney Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, L. Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Dennis R. Robertson, John R. Schroeder, Richard H. Sedliacik, Robert C. Smith

Redactie-assistenten:

Werner Jebens, Suzie Kelenske, Janice Roemer

Kopijredacteur:

Peter Moore

Vormgeving:

Randall Cole, Minette Collins, Phil Gray, Ronald F. Grove, Michael Hale

Fotoarchief:

Hal Finch

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Alfred Henning, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:

Hoofd distributie en productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Eindcoördinator uitgeverij:* Syd Attenborough; *Coördinator internationale edities:* Val Brown; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

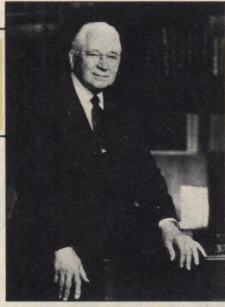
Stanley R. Rader

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *St. Albans, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Robert Fahey

Persoonlijk van...

Verenigen om vervolgens uiteen te vallen

Er bestaat tegenwoordig een streven om tegenstellingen wegens hun vijandigheid, te verenigen — maar het resultaat is gewoonlijk meer wedijver en verdeeldheid.

Er bestaat ook een streven naar uniseks. Het komt dikwijls voor dat men niet gemakkelijk kan zeggen of iemand die men ziet van het mannelijk of van het vrouwelijk geslacht is. Vrouwen dragen hun haar korter, en mannen langer totdat het ongeveer even lang is. Het kappersvak bestond eertijds merendeels uit scheren. Het scheermes heeft een einde gemaakt aan deze inkomsten en elektrische scheerapparaten hebben deze situatie permanent gemaakt. Vandaar dat kappers mannen vrouwelijke kapsels geven tegen hoge prijzen; de jongere mannen bezwijken hiervoor — en dikwijls de oudere ook.

Vrouwen dragen lange broeken en herenpantalone.

Gedurende de Eerste Wereldoorlog namen vrouwen de mannelijke werkzaamheden over, terwijl Amerikaanse soldaten „ginder” vochten. Zij gingen niet meer naar het huishouden terug, toen „het ginder voorbij was”. De Tweede Wereldoorlog maakte het verrichten van mannentaken door vrouwen definitief. In de periode na de oorlog hebben vrouwen universitaire opleidingen gevolgd in rechten, geneeskunde, bedrijfsleiding en andere vakken. Thans hebben wij snel toenemende aantallen vrouwelijke advocaten en rechters, vrouwelijke artsen, en steeds meer vrouwen die leidende functies in het industriële en het zakenleven vervullen.

Inmiddels worden hoe langer hoe meer getrouwde mannen „huismannen”, terwijl hun vrouw buitenshuis werkt. Steeds meer jonge vrouwen van omstreeks 25 jaar valt het moeilijk een huwelijk aan te gaan. Een vrouw van onder de 30 die in een grote stad een zaak van eerste kwaliteit vrouwenkleding leidde, kwam bij mij om raad. Zij had een loopbaan gekozen en daarvoor enige jaren tevoren afgezien van het aangaan van een huwelijk. Nu

had zij succes. Hoe kon zij een man voldoende respecteren om met hem te trouwen, terwijl zijn inkomen lager was dan het hare? Tenslotte besefte zij dat zij eigenlijk bovenal prijs stelde op een huwelijk, kinderen en een gezinsleven.

Sommige studenten die op het punt staan af te studeren, hebben het moeilijk met het opbouwen van een echte relatie. Ze hebben geen leiderseigenschappen ontwikkeld en zijn bang dat meisjes van hun leeftijd hen zullen overheersen; vandaar dat zij jongere jaars meisjesstudenten trouwen. Het huwelijk zelf is in verval. Mensen sluiten een huwelijk — alleen, zo schijnt het vaak, om tot echtscheiding over te gaan.

Op vele gebieden bestaat er een neiging tot vereniging, maar slechts al te vaak leidt dit tot verdeeldheid.

Wij hebben het bussysteem beproefd om rassenevenwicht op de scholen tot stand te brengen, maar in al te veel gevallen is dit niet praktisch gebleken en heeft het tot meer verdeeldheid en vijandigheid geleid. Sommigen hebben gestreefd naar het bevorderen van interracial huwelijken en het samensmelten tot één ras.

In 1945 heb ik de hele Conferentie van San Francisco bijgewoond, waar het Handvest der Verenigde Naties werd opgesteld. Men zou de volken verenigen voor wereldvrede. Tijdens plenaire zittingen verkondigden regeringsleiders en ministers van Buitenlandse Zaken op welsprekende wijze dat dit de laatste hoop van de wereld op vrede was. De hoeveelheid wapens voor massavernietiging stond op het punt zodanig uit te breiden dat ze het menselijk leven van de aarde kon wegvagen. Eenheid of ondergang was het thema. Maar diezelfde redenaars bestreden in besloten vergaderingen als woeste leeuwen vertegenwoordigers van andere naties teneinde ieder mogelijk zelfzuchtig voordeel voor hun eigen land te verwerven. De Verenigde Naties hebben geen ware vrede gebracht. Tientallen oorlogen zijn op het wereldtoneel gevolgd.

En op het binnenlandse toneel willen vrouwen „de broek aan hebben” — en hebben (*Zie verder pagina 10*)

Mijlpaal voor Europa: GRIEKENLAND LID VAN DE E.G.

door Gene H. Hogberg

Het grootste handelsblok ter wereld heeft zich van negen tot tien leden uitgebreid. Welke betekenis heeft de Griekse toetreding voor de Europese Gemeenschap?

OP NIEUW-
JAARSDAG
1981 werd
Griekenland het
10e lid van de
Europese Gemeenschap.

De toetreding van Griekenland tot de Gemeenschap betekent een uitbreiding tot bijna 270 miljoen mensen. Maar veel belangrijker is het feit dat de Economische Gemeenschap haar positie als grootste economische en handelsmacht ter wereld heeft verstevigd.

Eerste in wereldhandel

De meeste Amerikanen, Canadezen, Australiërs en anderen die leven in de Westerse wereld die geen rechtstreekse banden heeft met het wereldomspannende netwerk van de Gemeenschap, hebben nauwelijks besef van haar betekenis.

Het bruto nationaal product van de Gemeenschap is ongeveer even groot als dat van de Verenigde Staten.

van de Gemeenschap.

Meer dan ooit zal het zeegaande deel van deze handel nu worden vervoerd in de ruimen van EG-schepen. Griekenland is met 4000 zeeschepen de eerste scheepvaartnatie ter wereld. Dankzij het Griekse lidmaatschap zal een derde van de wereldhandelsvloot-tonnage tot de Gemeenschap behoren.

Een lange weg

Griekenlands formele intrede in de Economische Gemeenschap heeft lang op zich laten wachten. In 1962 trad het land toe als geassocieerd lid. Maar tijdens het Griekse militaire bewind van 1967 tot 1974 bleef het

volledige lidmaatschap steken.

De laatste stap op de weg naar het volledige lidmaatschap werd gezet op 28 mei 1979, toen de officiële stukken werden getekend door minister-president (nu president) Karamanlis en vertegenwoordigers van de negen EG-landen. Karamanlis — meer dan wie ook architect van Griekenlands Gemeenschapspolitiek — zei dat het

Maar de Europese Gemeenschap overtreft de Verenigde Staten verre in buitenlandse handel — ruim 176 miljard dollar meer dan die van Amerika in 1979. De Gemeenschap neemt nu bijna een kwart van alle importen van de wereld voor haar rekening, en bijna 22% van de totale export. En dit nog afgezien van de onderlinge handel tussen de landen

Kaart door Minette Collins

een „historisch moment was, dat het einde van een lange weg markeert en de plechtige versmelting betekent van ons lot met dat van Europa . . . een onwankelbaar vertrouwen in de noodzaak van een verenigd Europa, en in de Europese lotsbestemming van mijn land, hebben ten langen leste hun rechtvaardiging gevonden.”

De intrede van Griekenland bezorgt de Gemeenschap en haar nieuwste lid zowel voordelen als hoofdbrekens. Bovenal signaleert zij een verandering in de oriëntering van de EG. Oorspronkelijk een Midden- en Noordepese groepering, krijgt zij nu een meer zuidelijke, Mediterrane staat. Deze nieuwe richting zal nog worden geaccentueerd door de te verwachten deelname van Spanje en Portugal in 1983 of 1984.

Als ook Turkije volledig lid wordt, zal de Europese Gemeenschap zich uitstrekken tot de drempel van het Midden-Oosten.

Griekenland vormt op zichzelf een belangrijke schakel met het Midden-Oosten. Het vormt de spil voor 200 Amerikaanse firma's die in dit gebied zaken doen. Ook onderhoudt Griekenland nauwe betrekkingen met Cyprus, dat voor bijna 80% Grieks is.

Kloof in levensstandaard

De „neefjes uit het Zuiden” die op de deur van de EG kloppen, zijn stuk voor stuk veel minder ontwikkeld dan de EG als geheel. Het Griekse bruto nationaal produkt is minder dan de helft van dat van de meeste andere landen van de Gemeenschap, hoewel het groeitempo de laatste jaren hoger lag. De Griekse levensstandaard is ruwweg gelijk aan die van Ierland, tot nu toe de armste staat van de Gemeenschap, ook al kent Griekenland grotere welvaartsverschillen tussen stedelijke en landelijke streken.

De zuidwaartse expansie van de EG brengt met zich mee dat landbouwprodukten van het Mediterraan type een grote betekenis krijgen. „Tot nu toe”, aldus bericht *Europe*, een semi-officiële publikatie van de EG (in haar nummer van juli-augustus 1979), „werd de Gemeenschap gedomineerd door Noordepese economische belangen, in het bijzonder die van de graanproducenten en de melkveehouders. In de toekomst zal veel meer aandacht worden geschonken aan de belangen

van de wijnboeren, de citrusvruchtentelers en de olijfolieproducenten.”

De landbouw is van het allergrootste — welhaast buitensporig grote — belang voor de EG. De steun aan de landbouwprijzen — waarvan Griekenlands 660.000 landbouwers nu gaan profiteren — slokt bijna driekwart van het jaarbudget van de EG op.

Bijna alle gepraat over de EG-bureaucratie heeft betrekking op haar omstreden landbouwbeleid, dat volgens de critici niets anders is dan een bodemloze put waarin de leden van de EG een steeds groter deel van hun inkomsten storten.

Het Duitse dagblad *Frankfurter Rundschau* van 14 juni 1980 merkte in een commentaar op de geleidelijke assimilatie van de drie wijn- en olieproducenten (Griekenland, Spanje en Portugal), op, dat alleen al de toekomstige wijnoverschotten tussen de vijf en tien miljoen hectoliter per jaar zullen bedragen.

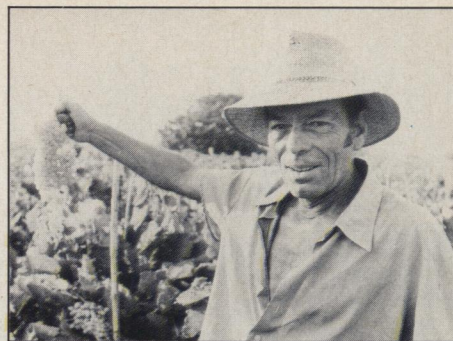
De produktie van olijfolie vormt een ander potentieel overschotsprobleem. Bijna 50% van alle Griekse landbouwers produceert olijfolie. En in Spanje houden twee miljoen landbouwers zich met olijfolieproduktie bezig.

En dus kunnen de toch al beschamende boter-, melkpoeder-, vlees- en tomatenbergen van de EG in de toekomst nog eens worden aangevuld met het vooruitzicht van overstromende wijn- en olie-„meren”.

Grieken toch lid

De regering van het jongste EG-lid is zich bewust van de trauma's die haar
(Zie verder pagina 26)

GRIEKENLAND bezorgt de EG zowel versterking als verzwakking. De Griekse economie is nog altijd op landbouw gebaseerd. Van de 9 milj. Grieken werken ruim 3 milj. op het land, van wie de helft zich met produktie van olijfolie bezighoudt. De Griekse wijnexport (foto boven) is wsch. een bijdrage tot het wijnoverschot van de EG. Door de concurrentie met de meer ontwikkelde EG-landen zal de mechanisatie van het boerenbedrijf sterk versnellen (foto midden). De zwakste schakel in de Griekse economie is de industrie, waarin de kleinschalige bedrijven overheersen. De grootste bijdrage tot de EG is de Griekse vloot (haven van Athene, 2e foto van beneden). Eenderde van de wereldvloot is nu in handen van EG-landen.

PT-foto (2e van beneden)
Alle andere door Alain Perret — Sygma

MASSADA

Boodschap voor onze tijd?

door Keith W. Stump

Een van de meest dramatische episodes van de Joodse geschiedenis is nu verfilmd. Slechts weinigen beseffen dat de cineasten een gebeurtenis van 19 eeuwen geleden in beeld hebben gebracht, die zich in de komende jaren in diverse opzichten zal herhalen — maar dan met een ander einde!

Jaar na jaar hadden de Romeinen hun greep op Judea verstevigd. Het ene decreet na het andere had de Joden van Judea steeds dichterbij naar openlijke rebellie gevoerd.

In het voorjaar van 66 n. Chr. leidden de gebeurtenissen tot een crisis. De Romeinse keizerlijke procureur, Gessius Florus, nam tijdens de jaarlijkse viering van het Pascha de gewaden van de hogepriester in beslag en eiste betalingen uit het tempelfonds!

Dat was de druppel die de emmer deed overlopen. Onder de Joden barstte een algemene opstand uit — zij tartten de militaire macht van het *gehele Romeinse Rijk!*

In een tegenactie rukte de Romeinse generaal Titus, de zoon van keizer Vespasianus, met zijn legioenen Judea binnen. In het jaar 70 veroverde hij Jeruzalem, brandde de tempel tot de grond toe af, verwoestte de stad en slachtte naar schatting ook nog 600.000 Joden af. Duizenden anderen werden als slaven verkocht.

Een klein aantal Joden slaagde erin te ontsnappen, en op hun vlucht de hele wildernis van Judea te doorkruisen. Hun doel: zich aan te sluiten bij een groep Joodse geloofsijverars —

de Zeloten — die eerder een toevlucht had gezocht in een oude vesting op een vlakke bergtop bij de Dode Zee — het fort Massada.

Daarmee was het toneel ingericht voor een der meest dramatische episodes in de hele Joodse geschiedenis!

Laatste Joodse tegenstand

De daarop volgende gebeurtenissen zijn dikwijls verteld. En nu zal dan een speciaal voor de tv gemaakt, vele miljoenen gekost hebbend filmspektakel, het verhaal in de huiskamers van miljoenen mensen in de Verenigde Staten en elders brengen.

Maar slechts weinigen realiseren zich de verbazingwekkende overeenkomst met de geprofeteerde gebeurtenissen die de wereld weldra vanuit het Heilige Land in beroering zullen brengen! Want de Joden zijn voorbestemd om *opnieuw* met de macht van de laatste herleving van het Romeinse Rijk geconfronteerd te worden!

Maar laten wij eerst eens een korte blik werpen op het verloop van dat eerdere drama, zoals het zich 19 eeuwen geleden heeft afgespeeld.

Na langdurige voorbereidingen rukte de Romeinse landvoogd Flavius Silva met zijn Tiende Legioen naar Massada op, met de bedoeling dit laatste steunpunt van het Joodse verzet te veroveren. Het beleg van

Massada begon in het voorjaar van 72.

De historische bergvesting staat in het oosten van de woestijn van Judea, aan de westkust van de Dode Zee. Oorspronkelijk een Hasmonees (Makkabees) bolwerk, was het later verbouwd en aanmerkelijk uitgebreid door Herodes de Grote, koning van Judea onder de Romeinen.

Op de top van een berg gelegen, op meer dan 425 m boven de spiegel van de Dode Zee, werd Massada — met zijn combinatie van natuurlijke, en door mensenhanden aangelegde fortificaties — als letterlijk *onneembaar* beschouwd.

Bij het begin van de Joodse opstand in 66 werd het niets vermoedende Romeinse garnizoen dat in Massada was gelegerd, door Joodse Zeloten uitgemoord. De Zeloten vormden een sekte, die bekend stond om haar onverzoenlijke oppositie tegen Rome en zijn heidens veelgodendom. Hun leider tijdens de periode van de Joodse revolutie was Eleazar ben Yair.

Ten tijde van Silva's beleg telde de verdedigingsmacht van de Zeloten 960 mensen, met inbegrip van vrouwen en kinderen. Het Romeinse leger dat aan de voet van de berg zijn tenten had opgeslagen, telde 15.000 man.

Het beleg sleepte zich maand na

maand voort. Tenslotte slaagden de Romeinen er met behulp van belegeringswerktuigen en brandstichting in, een bres in de muur te forceren. Eindelijk was het einde in zicht.

Voor de Zeloten bestond er geen enkele hoop meer op overwinning of ontsnapping. De verdedigers hadden nog maar twee alternatieven: overgave of de dood.

Aan de voet van de reusachtige bergvesting maakte het Tiende Romeinse Legioen zich op om het bolwerk bij het eerste glogen van de dageraad te veroveren en de Zeloten gevangen te nemen. Maar boven op de berg werden plannen gesmeed voor een heel andere afloop van het drama.

Eleazar ben Yair riep zijn mensen bijeen. „Er bestaat geen twijfel over dat wij binnen een dag zullen worden overweldigd”, constateerde hij. En in een recht uit het hart komende, emotionele toespraak vervolgde hij: „Het is Gods wil, en ons onontkoombaar lot, dat wij zullen sterven: want nu wordt duidelijk dat God dit vonnis heeft geveld over de gehele Joodse natie...”

Daarop zette Eleazar zijn plan uiteen: „Laten onze vrouwen sterven voor zij verkracht worden, en onze kinderen voor zij de slavernij geproefd hebben; en laten wij, nadat wij hen gedood hebben, die roemrijke weldaad aan elkaar voltrekken en onze vrijheid bewaren als een passend monument voor onze begrafenissen.”

En zo voerden de verdedigers van Massada in die fatale nacht in het voorjaar van 73 (15 Nisan 3833 op de Hebreeuwse kalender) hun plan uit om „moedig en als vrije mensen te sterven”. Na hun families te hebben omgebracht, kozen de mannen van Massada tien hunner uit die de anderen van het leven moesten beroven. Die tien wierpen vervolgens het lot om uit te maken wie van de tien de overblijvende negen zou doden, om tenslotte de hand aan zichzelf te slaan. Deze laatste man stak het paleis in brand en dreef vervolgens een zwaard door zijn lichaam.

Het bloedige relaas van de laatste dagen van Massada is bekend uit de verhalen van twee overlevende vrouwen en vijf kinderen, die zich tijdens de massale zelfmoord in een waterservoir verstopt hadden. Die verhalen werden destijds opgetekend door de

geschiedschrijver van het Jodendom in de eerste eeuw, Flavius Josephus, en wel in zijn monumentale werk *De Joodse Oorlogen*.

„Wat nu de Romeinen aangaat,” aldus besloot Josephus, „die hadden verwacht dat ze die ochtend strijd zouden moeten leveren, zodat zij hun wapenrusting aantrokken, gereed om... een aanval op de vesting te doen, welke zij inderdaad uitvoerden; maar zij zagen geen enkele vijand en werden aan alle kanten geconfronteerd met niets dan een verschrikkelijke verlatenheid... en een volmaakte stilte.”

In de sedert de massale zelfmoord van Massada verlopen eeuwen, is dit fort een symbool geworden van Joods nationaal heldendom. De Israëliische archeoloog Yigael Yadin, die er tussen 1963 en 1965 opgravingen verrichtte, merkte op:

„Voor ons allen in Israël is Massada... een symbol van moed, een monument voor onze grote nationale figuren, helden die de dood verkozen boven een leven van lichamelijke en geestelijke slavernij.”

Veel van de tegenwoordig levende Israëli's zien hun land als een *grootschalig Massada*, een land onder beleg, bedreigd door vijandige burenen en door andere vreemde mogendheden.

Zoals wij zullen zien, zou deze analogie weleens accurater kunnen blijken dan velen op dit moment beseffen!

Het moderne „Huis van Juda”

Bekijk eerst eens de huidige Joodse staat in Palestina.

In 1948 werd de tegenwoordige „Staat Israël” gesmeed, als een nationaal tehuis voor de Joden. Deze fysieke restauratie van het Jodendom als volk in de eindtijd, werd in de Oudheid voorspeld... en verliep precies volgens de voorspelling. Maar onthoud dit: de huidige Joodse staat in Palestina vertegenwoordigt *niet* de uiteindelijke triomfantelijke terugkeer van de *gehele*, 12 stammen tellende natie van Israël in vrede en veiligheid, zoals zo dikwijls door de profeten van het Oude Testament wordt aangehaald! De Staat Israël van onze dagen belichaamt een *menselijke* inspanning, geboren uit strijd en oorlog! Daar komt bij dat de overgrote meerderheid van het Huis

van Juda *nog niet* naar het Heilige Land *is teruggekeerd!*

De thans in Palestina verblijvende Joden vormen slechts een *deel* van het „Huis van Juda” — moderne afstammelingen van de oude stam van Juda, samen met delen van de stammen van Benjamin en Levi.

De tien overblijvende stammen van Israël — het „Huis Israëls”, veelal aangeduid als „De Tien Verloren Stammen” — zijn nog altijd over diverse delen van de wereld verspreid! Herbert W. Armstrongs boek *The United States and Britain in Prophecy* onthult dat de Verenigde Staten en de Britse volkeren deel uitmaken van de huidige afstammelingen van deze „verloren” stammen!

Eerst na de terugkeer van de Messias zal *geheel* Israël weer verenigd worden, en teruggevoerd naar het Beloofde Land.

Maar wat zal er van de huidige „Staat Israël” worden? Het antwoord wordt onthuld in de bijbelse profetie:

Herleefd Romeins Rijk

Bij de studie van deze profetieën moet u eens letten op de verbazingwekkende overeenkomsten tussen de episode van Massada en de gebeurtenissen die in het verschiet liggen.

Vanuit het gezichtspunt van onze tegenwoordige tijd en van onze huidige wereld schijnen de verwickelingen van het Arabisch-Israëliische conflict steeds meer *onoplosbaar*. Hoewel compromissen bij de oplossing van bepaalde aspecten van het dilemma een rol hebben gespeeld — en ook verder zullen spelen — blijft de kloof tussen beide partijen met betrekking tot de essentiële kwesties breed en diep.

Er zullen tussen Israël en zijn Arabische burenen conflicten blijven uitbreken. De bijbel onthult echter dat de *voornaamste* militaire bedreiging van het gebied van een heel andere kant zal komen!

De bijbelse profetie onthult dat de voor ons liggende jaren in Europa een wedergeboorte van het Romeinse Rijk van de Oudheid te zien zullen geven! Een eindtijdverbond van tien landen, of groepen van landen, zal in Europa opkomen, en wel onder een superdictator die in bijbelse taal als „het
(Zie verder pagina 23)

WAT IS DE KERK EN WAAROM BESTAAT ZIJ?

Hoe kon de wereld in zo'n warboel terecht komen? Uit deze geestelijke woestijn roept een heldere en krachtige stem de geruststellende waarheid van 's werelds enige en gewisse hoop.

door Herbert W. Armstrong

Hoofdstuk 7

Vierde deel

Nu het belangrijkste van alles — wat is het werkelijke doel van de Kerk? Waarom liet God door Christus de Kerk oprichten?

De Kerk is de geestelijke moeder van degenen die zich hebben bekeerd. Zij zijn de geestelijke embryo's en foetussen, nog niet geboren, maar wel verwekt door Gods heilige Geest — zij zijn reeds kinderen van God.

Het is de taak van de Kerk — als de geestelijke moeder van de christenen die er deel van uitmaken — om heilig, rechtvaardig en volmaakt goddelijk karakter op te bouwen in degenen die God geroepen heeft — in

degenen die God aan de Kerk heeft toegevoegd.

Hoe goddelijk karakter op te bouwen?

Onthoud goed dat niemand tot Christus kan komen, behalve als hij geroepen en getrokken wordt door God de Vader (Joh. 6:44). Pasbekeerde leden zijn niet tot geestelijke bekering gekomen door „verkooptactiek” van evangelisten — zijn niet „omgepraat” zich te „bekeren” — en zijn niet onder hoge druk gezet door krachtige evangelische retoriek — of door emotioneel geladen „oproepen om naar voren te komen” tijdens evangelisatie-kruistochten onder de klaaglijke tonen van een koor dat zingt: „Ik kom, ik kom, zoals ik ben.”

U kunt in het Nieuwe Testament nergens dergelijke hedendaagse „degelijke” evangelieverkondigingen vinden, als voorbeeld voor ons! Toch veronderstellen velen in deze tijd dat dit Christus' bedoeling is — de weg die Jezus aangaf.

Jezus kwam echter beslist niet om „zieltjes te winnen”. Nooit argumen-

teerde Hij of smeekte Hij iemand om „zijn hart aan Hem te geven”. Bij de bron van Jakob in Samaria sprak Jezus met een vrouw over de heilige Geest in termen van „levend water”.

De vrouw zei tegen Jezus: „Heer, geef mij dit water, zodat ik geen dorst meer heb.” Hier is sprake van een direct verzoek om behoud en om de gave van de heilige Geest van een onbekeerde vrouw. Maar Jezus deelde haar alleen haar zonden mee — waarvan zij zich moest bekeren! Hij zei niet: „Kom tot Mij, zoals je bent, in je zonden.”

Niemand kan tot Jezus komen, tenzij de Vader hem trekt! Wij hebben allemaal gezondigd. Zonde is tegen God de Vader gericht. Van zonde moet men zich eerst bekeren — zich ervan afkeren! Het is veel meer dan wroeging wegens schuld. Het is een zaak van voldoende berouw hebben om zich van zonde af te keren en zonde te overwinnen. Dit verzoent iemand met God door het geloof in Christus. Het is God de Vader die degenen die Hij roept om behouden te worden, aan de Kerk

toevoegt (Hand. 2:47). Het is *God* die leden in de Kerk plaatst (1 Kor. 12:18) — en niet de emotionele redevoeringen van een evangelist met emotionele oproepen naar voren te komen.

God plaatst individuele leden in zijn Kerk opdat zijn heilige, rechtvaardige volmaakte karakter in hen tot ontwikkeling kan komen. En waarom? Om hen voor te bereiden goddelijke wezens te worden in het Koninkrijk (gezin) van God, om de hele aarde met Gods regering te besturen!

En hoe wordt door de Kerk als de geestelijke *moeder* van de leden dat goddelijke karakter ontwikkeld?

Dit brengt ons tot het werkelijke doel van de Kerk. Dit brengt ons tot het begrip waarom men buiten de Kerk niet wedergeboren kan worden.

Het werkelijke doel van de Kerk

De Kerk is Gods geestelijke organisatie dat goed georganiseerd is om de toekomstige goddelijke wezens — de zonen van God de Vader — van geestelijk voedsel te voorzien, op te leiden en in hen goddelijk, rechtvaardig karakter te ontwikkelen!

Voor die opleiding — die ontwikkeling van Gods karakter, heeft God zijn Kerk een tweeledige verantwoordelijkheid gegeven:

1) „Gaat heen in de gehele wereld” en verkondig het *goede nieuws* — de aankondiging van het komende Koninkrijk van God.

2) „Weid mijn schapen.”

Bij het ontwikkelen van Gods *karakter*, behoort het aandeel van de leden in het steunen van de grote opdracht: „Gaat heen in de gehele wereld”.

Deze eerste en grote opdracht werd aan de apostelen gegeven. En in mindere mate hadden ook evangelisten het verspreiden van de boodschap tot taak. Andere leiders — verordende dienaren — hadden een vaste plaats, maar ook een plaatselijke dienaar kan in zijn eigen gebied evangelisatiebijeenkomsten houden — niet om „zieltjes te winnen”, maar in de vorm van lezingen die als een getuigenis het komende Koninkrijk van God aankondigen en bekendmaken (het ware evangelie)!

Het individuele kerklid heeft zijn eigen essentiële aandeel in de verkon-

diging van het *goede nieuws* (evangelie) aan de mensheid. Wat houdt dit in? Niet het erop uit gaan en zelf Christus' boodschap in de buurt of in de wereld verkondigen. Dat werd in de eerste plaats door de apostelen gedaan, tot op zekere hoogte door evangelisten, en in mindere mate door plaatselijke dienaren in hun eigen gebied. (De voornaamste verantwoordelijkheid van plaatselijke dienaren is het toezicht op en de prediking aan de plaatselijke gemeente.)

Maar alle werkzaamheden van de Kerk vormen samen een eenheid, georganiseerd in verschillende functies en bestuurlijke taken (1 Kor. 12:5-6).

Welk aandeel heeft nu het individuele plaatselijke lid in het bekendmaken van de evangelieboodschap aan de gehele mensheid? Dit is hoofdzakelijk de directe taak van de *apostel*. In deze tweede helft van de 20e eeuw wordt het ook gedaan door middel van radio, televisie en in druk.

In de eerste eeuw werd het evangelie bekendgemaakt door persoonlijke verkondiging. *Welk aandeel* had het gewone gemeentelid hierin?

Zijn aandeel was *groot!* Zonder de grotere organisatie van gewone leden kon de apostel niets doen!

Laten wij hier een bijbels voorbeeld aanhalen: Petrus en Johannes hadden het evangelie in de tempel te Jeruzalem bekendgemaakt. Petrus had een wonder verricht en een grote menigte had zich verzameld. Petrus en Johannes werden hierop gearresteerd, gedurende de nacht in de gevangenis gezet en ernstig bedreigd. Hun leven stond op het spel. Zij waren erg ontmoedigd.

Toen zij vrijgelaten waren, gingen zij direct naar de gewone kerkleden (Hand. 4:23). Zij hadden steun en bemoediging van de gemeenteleden nodig. Deze baden vurig! Petrus en Johannes hadden grote behoefte aan deze loyaliteit, deze steun en gebeden van de gewone leden. Zij vormden allemaal samen één team!

Laten we nu een recent voorbeeld nemen uit deze tijd.

In opdracht van de procureur-generaal van de grootste staat van Amerika, Californië, werd een plotse-linge en totaal onverwachte, massale

gewapende overval gepleegd op de hoofdkantoren van de Worldwide Church of God in Pasadena, Californië. In strijd met de Amerikaanse Grondwet werd beweerd dat alle eigendommen en financiën van de Kerk aan de staat behoorden; een gerechtshof had in het geheim een curator benoemd om de Kerk van de levende God over te nemen, te leiden en te laten functioneren!

Toen echter de curator met zijn staf en afgevaardigden het administratiegebouw en andere gebouwen binnen wilden gaan, waren deze gebouwen door 5000 kerkleden met kinderen en babies bezet, terwijl er voortdurend lange diensten met speciale gebeden werden gehouden. De deuren waren op slot. De gewapende functionarissen durfden de deuren niet goed te forceren en deze massale en ordelijk verlopende diensten te verstoren. Na twee dagen gaven ze het op. De curator, een voormalig rechter met een niet-christelijk geloof, trok zich terug. Het civiele proces werd op een laag pitje gedraaid. En alle werkzaamheden van de Kerk gingen gewoon door!

De schrijver van dit artikel, Christus' apostel, kan hier met klem zeggen dat de apostelen, evangelisten, dienaren en ouderlingen het Werk van God nooit hadden kunnen voortzetten zonder de loyale steun en voortdurende bemoediging van de gemeenteleden.

Het individuele gemeentelid kan echter evenmin Gods heilige, rechtvaardige en volmaakte karakter opbouwen zonder het werk van de apostel, de evangelisten, dienaren en ouderlingen. Al deze verschillende leden die God in zijn Kerk heeft geplaatst zijn van elkaar afhankelijk. Zij vormen gezamenlijk één team — een hecht geestelijk organisme — geheel verschillend van welke wereldlijke organisatie ook!

Hoe zit deze wederkerige afhankelijkheid precies in elkaar?

In het algemeen kost de hele organisatie van de Kerk in deze 20e-eeuwse wereld veel geld. Om haar opdracht uit te voeren staan de Kerk nu faciliteiten en middelen ter beschikking die in de wereld van de eerste eeuw niet bestonden. De grote opdracht van de Kerk zou in deze tijd niet uitgevoerd kunnen worden zon-

der de tienden en de royale vrijwillige offers van de kerkleden.

Het Werk zou zonder de vurige en voortdurende gebeden van alle leden niet voltooid kunnen worden. Degenen onder ons die op het hoofdkantoor werkzaam zijn, zouden zonder de voortdurende *bemoediging* van de gewone leden en hun plaatselijke dienaren, niet het hoofd kunnen bieden aan de vervolgingen, de tegenstand, de verzoeken en teurstellingen.

Omgekeerd hebben de leden net zo hard de bemoediging, het onderwijs, de raadgevingen en de leiding van het hoofdkantoor en de lokale dienaren nodig.

Een voorbeeld van het bovenstaande: Ik ontvang zeer vaak grote kaarten — vaak prachtig geïllustreerd of versierd — ondertekend door honderden plaatselijke kerkleden, waarmee zij mij veel bemoediging geven en mij verzekeren van hun loyaliteit, en hun steun. De gemeentelieden die over de gehele wereld verspreid zijn, kunnen niet helemaal ten volle beseffen hoeveel moed en inspiratie dit geeft aan degene die Christus heeft gekozen om dit enorme wereldwijde Werk, Gods Kerk, te leiden. De verzekering van ernstige en vurige gebeden die voortdurend door deze duizenden leden van alle delen van de wereld aan God worden gericht, inspireren tot het noodzakelijke vertrouwen en geloof om te volharden dit grote Werk te leiden en voort te zetten.

Op welke speciale wijze is Gods Kerk in deze tijd georganiseerd — hoe functioneert zij in dit huidige laatste deel van de 20e eeuw?

Het evangelie van Christus — het Koninkrijk van God — wordt met kracht wereldwijd via de radio verspreid, en nationaal door de televisie; verder wordt het evangelie bekendgemaakt door de grote oplage van *The Plain Truth*. Dit unieke tijdschrift verschijnt in vijf talen en heeft een oplage van ruim twee miljoen per maand; het is een doeltreffend en interessant blad en het bevat Christus' evangelie. Verder worden er op verzoek miljoenen goed verzorgde boekjes en boeken gratis verzonden. Tegenwoordig zijn er in Amerika bovendien boeken in de boekhandel verkrijgbaar, om die mensen te bereiken die op andere

wijze onbereikbaar zijn. Onlangs hebben wij in vooraanstaande kranten zoals *The New York Times*, *The Wall Street Journal*, *Los Angeles Times*, *San Francisco Chronicle*, en andere dagbladen een campagne gevoerd in de vorm van dynamische paginagrote advertenties. Ook in de Britse *Times* hadden wij grote advertenties.

Bovendien wordt er, om de leden en de dienaren te bemoedigen, elke week vanuit het hoofdkantoor het *Pastor General's Report* (14 tot 20 pagina's) naar alle dienaren gestuurd. Tweemaal per maand wordt *The Worldwide News* naar alle leden gezonden. Verder is er nog *The Good News*, een maandblad in kleur dat aan alle leden, dienaren en medewerkers wordt gezonden. En tenslotte zendt Christus' apostel iedere maand aan de gemeenteleden en medewerkers een brief die de vorderingen in het Werk, de lopende activiteiten en behoeften behandelt.

Wij moeten hierbij een zeer belangrijke afdeling niet over het hoofd zien, n.l. de Bible Correspondence Course, die op aanvraag aan de leden en het publiek wordt gestuurd, en waarin bijbelse fundamentele onderwerpen op diepgaande wijze worden behandeld.

Dit alles is een goed georganiseerd geheel waardoor het tweeledige doel van de Kerk bekendgemaakt kan worden: 1) de verkondiging aan de wereld van het komende Koninkrijk van God, en 2) het weiden van de kudde.

Misschien moeten in dit licht ook de persoonlijke reizen van de schrijver worden vermeld; reizen naar alle delen van de wereld om Christus' boodschap persoonlijk aan koningen, keizers, presidenten, eerste-ministers en andere maatschappelijke leiders in tal van landen bekend te maken.

Aldus wordt Gods grote bestemming voor zijn Kerk krachtig uitgevoerd door het huidige „Filadelfia-tijdperk” van de Kerk.

Er is slechts één ware Kerk. Geen enkele andere kerk voert de doeleinden en taken van de Kerk van de levende God uit.

De op zichzelf staande — de „individualistische christen”, die in het Koninkrijk wil komen op een andere manier dan door *Christus* en *zijn weg*, die via *zijn Kerk* loopt,

wordt niet volgens Christus' normen opgeleid, om met Christus in zijn Koninkrijk te heersen en te regeren!

„Individualistische christenen” — ex-leden

Hoe staat het nu met de „particuliere” of „individualistische christen”, die zegt: „Ik wil geen deel zijn van de Kerk — ik wil mijn behoud rechtstreeks en op m'n eentje samen met Christus zoeken”?

Het antwoord hierop is: God zelf heeft het plan uitgestippeld en de methode uitgedacht waarlangs de mensen na hun verwekking opgeleid en voorbereid dienen te worden om deel te gaan uitmaken van de goddelijke regering bestaande uit geboren goddelijke wezens die het Koninkrijk van God zullen vormen!

Het Koninkrijk van God zal het gezin van God zijn — een verheven en zeer goed opgeleid en georganiseerd gezin van goddelijke wezens, goed georganiseerd volgens Gods model om in volmaakt teamverband te functioneren. Zij zullen het goddelijke gezin worden. Vergeet niet: *God is dat goddelijke gezin!*

Degene die zegt: „Ik wil alleen, helemaal op mijzelf, in deze wereld van Satan leven — ik wil geen deel zijn van het gezin”, is daarom niet opgeleid volgens Gods normen en heeft niet het goddelijke karakter ontwikkeld. Zo iemand, als hij dus *nu* niet opgeleid en ontwikkeld wordt binnen het gezin, de Kerk, zal *dan* nooit deel van het gezin uit kunnen maken.

Laten wij een analogie uit Satans wereld nemen. Stel, een voetballer zegt: „Ik wil in alle wedstrijden meespelen, maar ik wil op m'n eentje trainen. Ik wil geen deel van het *team* zijn tot de wedstrijden beginnen.” Zou de coach hem tijdens de wedstrijden in het team opstellen, terwijl hij gedurende de training het teamwork niet heeft geleerd? Evenmin zal God bij de opstanding iemand in zijn gezin toelaten die nu, in de geestelijke „trainingsperiode”, weigert daar deel van te zijn.

Tegen degenen die vanaf het begin van de Kerk tot apostel gekozen zouden worden, zei Jezus, sprekende over de Kerk: „Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken.” Degenen die niet samen met de andere takken aan de wijnstok vastzaten, maakten geen deel

uit van de Kerk, en God de Vader zal hen wegwerpen als *dode* takken. Het leven (geestelijk leven) wordt vanuit de hoofdwijnstok — Christus, het Hoofd van de Kerk — aan alle „ranken” tegelijk geschonken!

Hoe staat het met degene die in Christus’ „geestelijke lichaam” — de Kerk — is geweest en er om een bepaalde reden uitgezet is (bijvoorbeeld door verdeeldheid, rebellie of tegenstand in de Kerk te veroorzaken)? De Kerk is als een zwangere moeder. Als abortus wordt verricht, is de foetus niet meer levensvatbaar. Er is echter wellicht één verschil in deze vergelijking. Iemand die Gods Kerk verlaat of eruit wordt gezet, kan, als hij berouw toont en zich bekeert, en zijn geloof vernieuwt, opnieuw toegelaten worden tot het Lichaam.

En de miljoenen leden van andere kerken of godsdiensten dan?

Satan is de grote vervalser. Satan heeft zijn eigen kerken en godsdiensten, zijn eigen dienaren in die godsdiensten en kerken. (2 Kor. 11:13-15.) En de miljoenen mensen in de tradionele „christelijke” kerken dan? In hoofdstuk 12 van het boek Openbaring wordt de *ware* Kerk voorgesteld als de vervolgde „kleine kudde”, waarvan velen om hun geloof gemarteld en ter dood gebracht zijn — en die moet vluchten wegens vervolging, marteling en dood. In hoofdstuk 17 worden de grote kerken met politieke en wereldlijke macht beschreven, met aan het hoofd de „moeder”: „het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde” (vers 5). Met andere woorden, de oude „Babylonische mysteriën godsdienst”, waaruit zich dochterkerken protesterend hebben afgescheiden. Deze politiek machtige kerk is de vervolger van „de heiligen” (vers 6). Deze valse kerk, die politiek zeer machtig is, zit op een „beest” beschreven in hoofdstuk 13 als een regering, geleid door de macht van „de draak” die Satan de duivel is (Openb. 12:9).

Dit zijn schokkende feiten, die toch allemaal zeer duidelijk in Gods woord worden onthuld!

En hoe staat het dan met degenen in dergelijke kerken die beweren dat zij „wedergeboren christenen” zijn? Zij zijn *bedrogen*! Zij kunnen best oprecht zijn. Zij beseffen niet dat zij

misleid zijn en een vals geloof hebben. Zij worden echter niet nu, in deze tijd, geoordeeld! Zij zijn „verloren” noch „behouden”. Zij worden samen met de gehele mensheid beheerst door de misleidingen van Satan, en hebben geen contact met God!

Het moet herhaald worden dat hun ogen geopend zullen worden door Gods *waarheid* als zij nog in leven zijn na Christus’ komst en Satans verbanning — of, als zij reeds dood zijn, zij opgewekt zullen worden en de waarheid en behoud aangeboden zullen krijgen tijdens het oordeel van de grote witte troon (Openb. 20:11-12).

De lezer wordt ten eerste aangeraden het gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* te lezen.

Inderdaad, de hele wereld is misleid. Maar loof God! Want Satan zal spoedig van de aarde verbannen worden, de ogen zullen geopend worden voor de *verbazingwekkende waarheid*, en uiteindelijk zal *iedereen* die ooit geleefd heeft, behoud en eeuwig leven worden aangeboden! Maar iedereen die geroepen is, moet zijn eigen beslissing nemen.

Ondertussen moet Gods glorievolle doel hier op aarde worden verwezenlijkt volgens Gods eigen fantastische allesomvattende plan — met één stap tegelijk! □

(wordt vervolgd)

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

deze thans dikwijls aan. Menige jonge bruid wil dat in haar huwelijk niemand regeert. Maar dat is volslagen onmogelijk. Of het een huwelijk met twee partners betreft, een gezin met verscheidene leden of een voetbalploeg, een aanvoerder of een trainer moet de leiding hebben en allen *moeten* op de aanwijzingen reageren of het spel — het huiselijke en gelukkige familieleven verliezen.

De vraag rijst: „Van welk geslacht is God?” God is eenvoudig niet van één van beide seksen — God is het alwetende, almachtige, uit geest bestaande goddelijke gezin. Maar één lid van het oorspronkelijk uit twee leden bestaande goddelijke gezin, bekend als „het Woord” (Johannes 1:1-4, 14) kreeg een menselijke gedaante, werd uit een vrouw gebo-

ren, maar had tot Vader de Almachtige God, het Hoofd van het goddelijke gezin. De maagd Maria werd echter niet bevrucht door een fysieke mannelijke spermacel, doch door de Geest zelf van de Almachtige God. God heeft geen fysieke geslachtsorganen nodig en heeft ze dan ook niet, hetzelfde geldt voor engelen. En die stervelingen die hun ongelooflijke *menselijke potentieel* bereiken, en in wie God zichzelf voortplant, zullen geen geslachtsorganen meer hebben — niet meer mannelijk of vrouwelijk zijn, maar, zoals Jezus Christus zei, als de engelen in de hemel — zonder geslachtelijke verschillen. Zij zullen goddelijke wezens zijn. En Degene die in de bijbel God de Vader wordt genoemd zal de Vader van dat goddelijke gezin zijn. Degenen van ons die door zijn genade deze mogelijkheid verwezenlijken, zullen verwekt zijn door Gods heilige Geest die uit de Persoon van God zelf voortvloeit. De fysieke mannelijke spermacel die menselijk leven overdraagt aan de vrouwelijke eicel is slechts de fysieke en materiële vorm van het voortplantingsvermogen van de almachtige Geest van God!

Menselijke voortplanting is de nauwkeurige fysieke vorm van de goddelijke voortplanting. (Zie mijn boek *The Missing Dimension in Sex*, dat op uw verzoek weldra verkrijgbaar zal zijn.)

Die vrouwenorganisaties die zich ertegen verzetten dat de man in liefde de leiding heeft over de vrouw, worden misleid door een sluwe, snode Satan, evenals eertijds moeder Eva. Zij keren zich tegen hun eigen Maker die hun adem geeft.

Ik weet dat het in de hedendaagse wereld van menselijk wandenken niet populair is te geloven dat er inderdaad een Satan de duivel bestaat. Welnu, hij weet beter dan degenen die hij bedriegt, dat hij nog maar weinig tijd over heeft om een verwarde mensheid te bedriegen die de werkelijke waarden verloren heeft en wier kennis een ernstige leemte vertoont.

Die onzichtbare „Sterke Hand Ergens Vandaan” zal nu zeer spoedig ingrijpen in de wereldzaken om alle volken van de aarde onder zijn gezag te brengen en te heropvoeden. Een fantastische Wereld van Morgen is bezig aan de horizon te verschijnen! □

HOE EEN ECHTGENOOT ZIJN GEZIN MOET LEIDEN

door Roderick C. Meredith

Ziehier de informatie, die de verantwoordelijkheden van de man in het huwelijk glashelder maakt. Iedere man op aarde heeft deze kennis absoluut nodig!

Steeds meer mannen en vrouwen realiseren zich absoluut niet *wie* het huwelijk heeft ingesteld. Noch wat de zin ervan is, en welke geestelijke *wetten* de grondslag van het ware huwelijksgeluk vormen.

Met het oog op deze schreeuende nood acht *De Echte Waarheid* het zijn plicht alle echtgenoten op hun verantwoordelijkheden in het huwelijk te wijzen.

De man heeft een hulp nodig

In het begin van uw bijbel zet God de doeleinden uiteen, die Hem voor ogen stonden — evenals de verantwoordelijkheden — toen Hij man en vrouw schiep. Wil de mensheid heden ten dage ooit nog eens het recept of de voorwaarden voor een gelukkig huwelijk leren kennen, dan doet men er goed aan de instructies op te volgen van de machtige scheppende God, de ontwerper van het huwelijk en Degene die ons als man en vrouw schiep.

Lees wat de almachtige God voor ogen stond: „En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt” (Gen. 1:26).

God zegt hier o.a. „opdat zij heersen”. Het was zijn wens dat zowel man als vrouw zouden leren gezag uit te oefenen en verantwoor-

delijkheid te dragen voor de gehele hun toevertrouwde schepping.

Vers 27 vervolgt: „En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.” Het wordt hier volkomen duidelijk gemaakt. Zowel man als vrouw werden naar Gods beeld geschapen.

In Genesis 2:18 openbaart God tot in details waarom Hij de vrouw *na* de man schiep: „En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.”

De man is heus niet de machtige, alles overwinnende held, die verheven overall bovenuit torent. Het was duidelijk dat de man *een hulp nodig* had! Hij was niet compleet! En de vrouw werd geschapen om die emotionele, mentale en fysieke leegte in zijn bestaan te vullen.

Dit is iets wat alle mannen intens zouden moeten waarderen.

De vrouw brengt de man in evenwicht

Een man zonder vrouw is dikwijls als een trein zonder locomotief, een vliegtuig zonder vleugels, of een auto zonder wielen.

De meeste mannen — de zeldzame uitzonderingen daargelaten — kunnen eenvoudig niet compleet, geheel gelukkig en evenwichtig zijn en evenmin volgens Gods plannen functioneren zoals het behoort, zonder de hulp van een liefhebbende, toegewijde vrouw.

Dit besef schijnt voor de wereld verloren te zijn gegaan in de grote, wilde jacht naar materieel bezit, valse waarden en seksuele losbandigheid.

De bijbel zegt: „Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfgenenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden” (1 Petr. 3:7).

De meeste vrouwen beseffen dat zij inderdaad het „brozer vaatwerk” zijn; en ze hebben daar moeite mee. Ze voelen zich gelukkig naast een sterke, evenwichtige en liefhebbende echtgenoot te leven, wiens hulp en steun ze kunnen zijn. Maar als de echtgenoot daar alleen maar van wil profiteren, over haar heen loopt in zijn begeerte zich toch maar vooral te doen gelden, dan zal het niemand

verbazen als haar liefde, respect en vertrouwen snel afnemen. Haat en wederzijds wanbegrip zijn het gevolg. (Dit soort tragedies deden de beweging tot bevrijding van de vrouw ontstaan.) In een dergelijk huishouden zullen inderdaad de gebeden ernstig worden belemmerd — zo er al ooit gebeden werd.

De vrouw werd geschapen als een hulp. Ze werd geschapen als het brozer vaatwerk, ten behoeve van de mogelijkheid tot zwangerschap, maar desondanks om hem bij te staan en te inspireren.

Maar hoe ter wereld kan een vrouw een egoïst terzijde staan, die er zo op uit is zichzelf op de voorgrond te plaatsen, zo vreselijk graag wil bewijzen dat hij machtig en sterk is, dat hij de mensen in zijn omgeving het leven onaangenaam maakt. En hoe moet een vrouw een luie, slappe dronkelap helpen, die het vertikt voor zijn gezin te zorgen en elke avond dronken thuiskomt, slecht gehumeurd, om dan ook nog eens vrouw en kinderen af te tuigen?

Een geïnspireerd voorbeeld

Door het hele geïnspireerde woord van God heen wordt de relatie tussen man en vrouw aangehaald als typerend voor de relatie tussen Jezus Christus en de Kerk. In Efeze, hoofdstuk vijf, wordt hier zeer sterk de nadruk op gelegd:

„Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft” (vers 25).

„Hebt uw vrouw lief”? Maar, wat is „liefhebben”?

Ware liefde is innige genegenheid, bewondering, respect, het gevoel elkaar zeer na te staan, en ook een naar de ander uitgaande aandacht en bezorgdheid.

Jezus Christus had een werkelijke bezorgdheid voor de gemeente en daarom offerde Hij zich voor haar op.

Als een vrouw besluit te trouwen, moet ze zo'n sterke genegenheid, bewondering en bezorgdheid voor de man van haar keuze koesteren, dat ze bereid is anderen te verlaten, de vrijheid van een ongebonden bestaan op te geven en zich geheel en al aan deze ene man te wijden als zijn geliefde, zijn hulp en inspiratie, zijn verzorgster en trooster als hij terneer-

geslagen of ziek is, als de moeder van zijn kinderen en nog veel meer!

Maar wat zijn de verantwoordelijkheden van de man jegens zijn vrouw, in de ogen van de God van de bijbel?

Ik ga u nu vijf gebieden noemen, waarop de verantwoordelijkheden van een degelijke echtgenoot jegens zijn vrouw liggen. Als een man te slap en te lamlendig is om deze verantwoordelijkheden te kunnen dragen, is hij niet genoeg man om zelfs maar een huwelijk aan te gaan! Mocht hij al getrouwd zijn, dan doet hij er goed aan — ter wille van zichzelf, zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen en ter wille van zijn eeuwige leven — de bijbel te bestuderen en te bidden opdat hij in staat zal zijn zich de leringen van Jezus Christus en het karakter van God in voldoende mate in te prenten om die vijf fundamentele verantwoordelijkheden te kunnen dragen — althans het voornaamste deel daarvan!

Liefde en respect

Vast staat dat een man een vrouw alleen maar moet trouwen als hij haar oprecht liefheeft. Helaas moet ons van het hart dat miljoenen mannen nooit de betekenis van het woord *liefde* hebben leren kennen. Onder de invloed van goedkope romannetjes, minderwaardige films en slechte voorbeelden, zijn ze ertoe gekomen wellust voor liefde aan te zien. Ze schijnen te menen dat een lage, dierlijke geslachtsdrift, waarbij men ten koste van een ander zijn bevrediging zoekt, hetzelfde is als liefde. Niets is echter minder waar!

Want ware liefde houdt in, geven, het samen delen van plannen, verwachtingen en dromen van twee mensen die hun hele leven samen willen opbouwen tot de dood hen scheidt. Als ze echter niet in staat zijn om met elkaar de dingen te overleggen, elkaar glimlachend in de ogen te zien, kleine vreugden en intimiteiten samen te genieten en elkaar bij te staan onder zware beproevingen, dan is hun liefde van generlei waarde.

De apostel Paulus beveelt: „Mannen, hebt uw vrouw lief en weest niet ruw tegen haar” (Kol. 3:19). Sommige mannen kunnen niet nalaten hun ontstemming te tonen als hun vrouw zich niet gedraagt overeenkomstig

het verheven idool van volmaaktheid, dat zij in hun menselijke verbeelding van haar hadden gemaakt.

Maar een vrouw was nimmer voorbestemd tot afgod. Zij werd nimmer geschapen om in dit leven zonder fouten te zijn — evenmin als haar man. Zij werd niet voorbestemd om direct helemaal volmaakt te zijn als huisvrouw, moeder, en partner en dan ook nog een Hollywoodse seksgodin te zijn.

Maar wel heeft de Schepper haar bestemd en geschapen als een geliefde, een hulp en als inspiratie voor de man, die alles met haar wil delen, die met haar zijn plannen en idealen wil bespreken, die haar bemoedigt en adviseert en die hun gezin leidt — zonder te overheersen — en dat alles op een wijze, die vertrouwen en liefde verraadt.

Genesis aanhalend, zei Jezus: „Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn” (Matth. 19:5). Een getrouwd man dient terdege te beseffen dat dit „aanhangen” veel meer betekent dan alleen maar een lichamelijke relatie. Het is een doelbewust en steeds sterker naar elkaar groeien, een hechte gezinsrelatie. Een man behoort zich ertoe te zetten het geluk, de schoonheid en de persoonlijkheid van zijn vrouw te waarderen en aan te moedigen. Hij moet aandacht aan haar besteden, haar koesteren — nooit op deze wijze aan andere vrouwen denken. En evenmin zal hij de zwakke eigenschappen van zijn vrouw even zwaar laten wegen als haar deugden, haar liefde en schoonheid.

Ettelijke vrouwen hebben in wanhoop geklaagd: „Mijn man praat nooit met me. Daardoor vervreemden we van elkaar — hij wil me nergens deelgenoot van maken. Aan tafel zit hij maar nors voor zich uit te kijken of leest de krant, en de hele avond kijkt hij naar de tv!”

Liefhebben is samen delen

Elkaar liefhebben wil zeggen, alles met elkaar overleggen en delen. Iedere echtgenoot, die deze naam waardig is, moet het tot een gewoonte maken zijn plannen en idealen met zijn vrouw te bespreken en vele van zijn intiemste gedachten en verlangens met haar te delen — niet alleen de negatieve! Hij

moet haar het gevoel geven dat ze werkelijk één met hem is. Zo'n houding betekent voor een vrouw veel meer dan de meeste mannen zich ooit kunnen voorstellen.

Een man moet zijn vrouw als zijn geliefde behandelen. Hij moet in het gezin een sfeer scheppen van liefde, romantiek en vertrouwelijkheid. Hij moet zijn vrouw kussen als hij van zijn werk thuiskomt, en haar hand vasthouden als ze samen wandelen.

Ware liefde impliceert zonder meer een diep en blijvend respect. Een man dient dankbaar te zijn dat de vrouw die nu zijn echtgenote is, de

*Ware liefde is innige
genegenheid,
bewondering, respect,
het gevoel elkaar zeer
na te staan, en ook
een naar de ander
uitgaande aandacht
en bezorgdheid.*

haren heeft verlaten om hem aan te hangen tot de dood hen scheidt. Hij moet haar daarvoor dankbaar zijn, evenals voor de vele, vele goede eigenschappen die vrijwel iedere vrouw bezit, zoals hulpvaardigheid, geduld en steun. Hij dient haar aan te moedigen, en haar in staat te stellen haar beste eigenschappen te ontwikkelen; en haar niet steeds met kleinerende kritiek te vernederen, wat er in de meeste gevallen alleen maar toe leidt dat ze op dezelfde manier reageert.

Een man behoort in te zien dat zijn vrouw een volwassen mens is, geschapen naar Gods gelijkenis. Hij moet bedenken dat zij op een goede dag — overeenkomstig Gods plan! — een geestelijk wezen kan worden, dat samen met Christus deze aarde zal besturen en zelfs over engelen zal oordelen! (1 Kor. 6:3).

Steun en aanmoediging

In de tweede plaats heeft God de man niet alleen aangewezen als gezinshoofd, doch ook als kostwinner.

De man is het gelukkigst als hij kan bouwen, uitbreiden en voor de

zijn zorgen. Nooit zal hij werkelijk rust of een blijvend geluk kennen, als hij niet leert dit deel van zijn levenstaak te vervullen. Zijn verstand, lichaam en verlangens wensen vurig bevrediging te vinden in een bezigheid, waarmee hij zichzelf en zijn gezin kan onderhouden.

Maar een werkelijk toegewijd man zal stellig veel meer doen dan vrouw en kinderen onderhouden. Hij zal hun een prettig thuis willen bezorgen voor zover zijn middelen en capaciteiten dat toelaten. In de Westerse wereld is het voor praktisch iedere man mogelijk om met wijsheid en extra inspanning zich een comfortabele woning te verwerven; vooropgesteld dat hij zich daar met overleg en inspanning toe zet.

God zegt: „In alle moeitevolle arbeid zal voordeel zijn, maar het gepraat der lippen leidt enkel tot gebrek” (Spr. 14:23). Het is duidelijk dat een man die maar op z'n stoel blijft zitten hopen, verlangen en praten, maar geen hand uitsteekt, nooit behoorlijk zijn vrouw en kinderen kan onderhouden.

Hier geldt: „De trage zal zijn wild niet vangen, maar een kostbare have is het deel van de vlijtige” (Spr. 12:27). Een man die ijverig is, nadenkt, hard werkt, zich inspant, zal zijn gezin — althans in materieel opzicht — een prettig thuis en een bevredigend leven kunnen bezorgen.

Maar een vrouw uitsluitend materiële steun geven is niet voldoende om haar behoeften te bevredigen, evenmin als die van haar echtgenoot zelf. Iedere man moet leren om voor vrouw en kinderen en anderen in zijn omgeving, bemoedigend en opbouwend te zijn. Ongetwijfeld heeft een vrouw aan het einde van een zware dag zo'n morele steun heel dikwijls nodig. Een echte man moet niet altijd verwachten dat zijn vrouw hem aanmoedigt en steunt. Veeleer behoort hij zelf ook bereid, in staat en verlangend te zijn haar aan te moedigen en op te vrolijken als ook zij perioden van neerslachtigheid heeft!

Deze vorm van wederzijdse bemoediging en steun zal de liefde en het respect die man en vrouw voor elkaar koesteren automatisch doen verdiepen. Als de levenspartner aanwezig is met een vriendelijk woord, een schouderklopje, of een bemoedi-

gende omhelzing — dan kan dat meer betekenen dan ongeacht welke materiële luxe.

Leiderschap en leiding

Een derde gebied van verantwoordelijkheid is dat van leiderschap en leiding. God schiep de vrouw, zowel fysiek als wat haar gevoelsleven betreft, zodanig dat zij op de man — als haar hoofd en leidsman — zou steunen. Tenzij een vrouw zich, bijv. ten gevolge van haar opvoeding, een „vrije” opvatting van het leven heeft aangemeten, wil zij van nature graag worden geleid en zelfs worden overheerst door een man, die haar respecteert, waardeert en liefheeft.

Men dient zich altijd goed te realiseren dat er een aanzienlijk verschil bestaat tussen heersen en overheersen. Een man moet leren zijn vrouw te leiden en wel met gebruikmaking van al wat hij aan wijsheid, kracht en persoonlijkheid bezit. Voor alles echter moet hij een voorbeeld voor vrouw en kinderen zijn, als hij tenminste wil dat ze hem altijd graag volgen.

Dit automatische leiderschap is een onderdeel van het programma dat God in gedachten had, toen hij het gezin instelde.

Bij het leiden van zijn gezin behoort de man voortdurend zijn plannen en idealen met zijn vrouw te bespreken. Hij moet haar duidelijke richtlijnen geven en haar bovendien in liefde en oprechtheid laten weten wat hij van haar verwacht en hoe ver daarbij haar eigen verantwoordelijkheid reikt voor wat betreft de woning, de voeding, kleding enz. Dan weet ze waar ze staat en zal ze bij machte zijn met haar man samen te werken in overeenstemming met zijn beslissingen en wensen. Al dergelijke zaken moeten nog voor het huwelijk worden besproken.

Een echtpaar dient onderling overleg te plegen over de toekomst, hun plannen, verlangens, idealen en dromen. De man moet God om wijsheid en een helder inzicht vragen en reeds van te voren plannen maken voor wat betreft de woning, de manier van leven, de opvoeding en het welzijn van de kinderen, het soort vrienden etc., en wat hun grote einddoel zal zijn — hopelijk het Koninkrijk van God!

Een echtgenoot en vader die zich hieraan houdt, toont zich niet alleen meer man, maar vergroot zelfs zijn betekenis als mens, zijn wijsheid en zijn vermogen tot leiding geven.

Hulp en bescherming

Terugkerend naar Efeze 5 dienen we te beseffen dat Christus zichzelf voor zijn Kerk offerde — „om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaats, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. Zo zijn ook de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief” (vers 26-28).

Ongetwijfeld wil iedere man graag zijn vrouw koesteren en beschermen. Ze is immers zijn geliefde, levenspartner en moeder van zijn kinderen. Hij dient te beseffen dat ze een deel van hem is. „Want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente” (vers 29).

In het besef dat zijn vrouw een deel van hem is, dient een man zich zonder meer zorgzaam en beschermend jegens zijn vrouw en geliefde op te stellen. Maar meer nog moet hij er steeds om denken dat hij haar bijstaat als het brozer vaatwerk dat ze is, opdat ze zich niet overmatig hoeft in te spannen en opdat haar bevalligheid en schoonheid haar hele leven behouden blijven. De goede echtgenoot zal erop toezien dat zijn vrouw zich nooit overwerkt; hij zal haar taak verlichten als dat maar even kan, haar helpen bij ziekte en haar op allerlei manieren beschermen en over haar waken. Natuurlijk moet een man die dingen niet doen omdat hij door zijn vrouw wordt gedwongen. Maar een verstandige vrouw zal dit niet doen. En zelfs als een vrouw soms te veel van haar man vergt, dan nog kan hij de meerdere zijn zonder nu direct de baas te gaan spelen; hij kan er zorg voor dragen dat hij de teugels in handen neemt en haar met toegewijde liefde en bezorgdheid leiding geven.

De vrouw heeft haar verantwoordelijkheden, haar specifieke taken in de huishouding, en ze zou die graag moeten willen doen. Hulp van haar echtgenoot zal een teken van liefde

zijn, een daad die met plezier wordt verricht. En dit telt te meer als de vrouw neerslachtig is, of bijv. plotseeling iets zwaars moet tillen, iets wat haar niet mogelijk is zonder dat de sterkere huwelijkspartner zijn vrouw en geliefde zorgzaam met zijn kracht bijstaat.

Mannen, neem deze les ter harte! Uw vrouw zal u de komende jaren duizendmaal belonen als u zich aanwent haar aldus te helpen en dat dan vooral gul en hartelijk doet.

Inspiratie tot ontwikkeling

Hoogst waarschijnlijk wordt dit vijfde gebied van verantwoordelijkheid heden ten dage door getrouwde mannen het minst begrepen en het minst in praktijk gebracht. De reden is heel eenvoudig dat we in een wereld leven, die maar al te dikwijls nadelig wordt beïnvloed door het verkeerde soort aanmatigend leiderschap van vrouwen. Ook komt het doordat sommige mannen hun verantwoordelijkheden doodgewoon naast zich neer hebben gelegd, zelfs geen poging hebben ondernomen om hoofd en leider van hun gezin te zijn, maar zich enkel luie, waardeloze en gedegenereerde individuen hebben getoond.

Inspiratie tot ontwikkeling? Daar bedoel ik mee dat de man niet alleen zijn gezin — in het algemeen gesproken — moet leiden, maar tevens voor alle gezinsleden een inspiratie moet zijn opdat zij hun mogelijkheden als mens en als erfgenaam van God volledig zullen kunnen benutten.

Een verstandige en liefhebbende echtgenoot dient zijn vrouw te inspireren en haar aan te moedigen goed voor haar lichamelijk welzijn te zorgen. Hij behoort er zorgvuldig op toe te zien dat ze voldoende slaap en lichaamsbeweging, de juiste voeding en passende ontspanning krijgt.

In feite bewijst hij daarmee zichzelf een dienst, al mag dat natuurlijk niet zijn drijfveer zijn. Want een sterk, bevallig en gezond lichaam is ontegenzeggelijk de basis voor een hartelijke, levendige en liefhebbende persoonlijkheid. En zonder enige twijfel zal iedere verstandige man willen dat zij haar
(Zie verder pagina 22)

Een uitweg uit ANGST EN DEPRESSIE

door Donald D. Schroeder

Waarom begrijpt deze wereld zo weinig van de *oorzaken* van de ongerustheid, de angst en de neerslachtigheid die zoveel mensen kwelt? Waarom keert men zich af van de enige bron die kan laten zien hoe men aan problemen als deze kan ontsnappen?

NOOIT EERDER hebben zoveel mensen dringend behoefte gehad aan de juiste waarden, en aan de hoop, het vertrouwen, de moed en de kracht om hun persoonlijke levensvraagstukken en angsten aan te kunnen.

Nooit eerder hebben zoveel behoefte gehad aan een manier om zich te handhaven in een wereld die zich hals over kop in steeds grotere moeilijkheden schijnt te storten.

Ontbrekende kennis

Waarom ontbreekt dat wezenlijke begrip van de menselijke geest en de menselijke natuur op alle levensniveaus in de opvoeding?

Waarom begrijpen zoveel lichamelijke en geestelijke gezondheids- en welzijnswerkers zo weinig van de werkelijke oorzaken van de problemen van deze tijd?

Waar is de ware kennis die problemen kan *voorkomen* voordat zij opdoemen — in plaats van de valse kennis van onze dagen die problemen

Roland Hees—PT

tracht weg te nemen *nadat* ze zijn gerezen?

„Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis. Omdat gij de kennis verworpen hebt . . .” onthult de Schepper in de bijbel, Hosea 4:6. Waar is die kennis in deze tijd?

Jezus beloofde: „ . . . gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:32). Waar is die waarheid in onze dagen?

Jezus bedoelde ronduit dat de waarheid u zou bevrijden — bevrijden van kwellende angsten en zorgen, van geestelijke inzinkingen en van de zonde.

De kennis die in tal van levens ontbreekt is geopenbaarde *geestelijke* kennis. Van nature bezit de mens alleen maar fysieke kennis, zoals die hem door zijn vijf zintuigen wordt bijgebracht. En op die beperkte kennis borduurt hij verder. Maar de meeste verstandelijke en emotionele problemen die de mens plagen, zijn onstoffelijk van aard. De mens schendt zowel ontelbare geestelijke wetten als fysieke wetten die door de Schepper in werking zijn gezet. En daaruit resulteert een geestelijk en lichamelijk lijden.

Veel moderne geesten denken dat het ontwikkeld staat om de bijbelse openbaring en de werkelijkheid van onveranderlijke geestelijke wetten te verwerpen. Zij zijn zich niet bewust waarom ze zo denken. En bijgevolg zijn ze niet in staat de oplossing te vinden voor veel van de geestelijke aandoeningen van de mensheid. Zij houden zich niet met de grondoorzaken bezig!

Er bestaan namelijk wetten voor een goede geestelijke gezondheid! Er zijn wetten voor succes! Zij brengen zowel hoop en gemoedsrust als vreugde en geluk voort, en voorzien in elke behoefte. Maar dag in, dag uit overtreden miljoenen mensen de wetten die deze resultaten produceren. En daarmee leggen zij zelf de basis voor hun angsten en depressies.

De bijbel openbaart hoe u de hulp en de kracht kunt ontvangen die u nodig hebt om uw menselijke aard, en uw angsten in dit leven te overwinnen; hoe u elke ongunstige situatie met hoop en vertrouwen tegemoet kunt treden.

Maar eerst dient u te begrijpen waarom de mensheid is ontspoord. Waarom heeft de mensheid gefaald zich die onmisbare kennis eigen te maken? Waarom reageren de meesten van ons met negatieve angstgevoelens — en zelfs met vertwijfeling — op veel van onze problemen en tegenslagen in het leven? De bijbel maakt het duidelijk!

Afgesneden van de Bron

God schiep de hemel en de aarde zoals wij die met onze ogen kunnen waarnemen (Gen. 1:1). Maar voorafgaand aan deze materiële schepping had de grote God machtige geestwezens geschapen: engelen, met verschillende posities.

Deze onstoffelijke wezens gehoorzaamden aanvankelijk de wetten en het gezag van God. Maar in de periode die aan de schepping van de mens voorafging, introduceerde een machtige aartsengel wiens naam „lichtbrenger” betekende, bij vele engelen een nieuwe manier om de dingen te doen — inhaligheid en wedijver. Wij kennen hem bij de Latijnse naam *Lucifer*. Hij was een van Gods machtigste en mooiste onstoffelijke wezens. Hij was door God aangesteld om Gods wetten en wegen op aarde ingang te doen vinden.

Lucifers naam — Lichtbrenger — betekende dat hij degene was die Gods waarheid en wetten aan de aarde moest brengen. Maar hij gaf er de voorkeur aan zichzelf te verheffen. Hij wilde God van zijn troon schoppen. Met subtiele lasterpraatjes wist hij vele engelen over te halen tot

de opvatting dat Gods wetten unfair waren, dat Gods weg van „geven” een dwaasheid was en dat zijn — Lucifers — methode van inhaligheid en wedijver bevrijdender werkte en een betere wijze van bestaan vertegenwoordigde.

Een derde van de engelen besloot tegen God en zijn wegen in opstand te komen (Openb. 12:4). Hun geest werd verdorven door een verkeerde denkwijze, die hen twistziek, zelfzuchtig en opstandig maakte. Zij rebelleerden tegen Gods wetten. Ten gevolge daarvan verloren zij hun vermogen om de dingen te begrijpen en om goed te doen. Maar hun aanval op Gods troon werd vernietigend afgeslagen door Gods superieure macht, en zij werden op de aarde teruggeworpen.

De leider van deze rebellie, Lucifer, werd de duivel, of Satan, hetgeen vijand betekent. Zijn gevallen engelen werden demonen. U kunt over deze opstand lezen in Jesaja 14:12-17 en in Ezechiël 28:12-19. Jezus wees op Satans val in Lukas 10:18.

Van de schepping van de mens af, is het het voornaamste doel van deze gevallen geestwezens geweest om de naar het beeld van God geschapen mensen af te houden van begrip voor het ontzagwekkende doel van het menselijk bestaan en van de vervulling van het ongelooflijke menselijke potentieel (2 Kor. 4:4). U zult het misschien niet willen geloven, maar de Schrift openbaart dat de duivel de hele wereld heeft misleid (Openb. 12:9). Een deel van dat bedrog heeft ten doel ontwikkelde mensen ertoe te brengen, geen geloof te hechten aan het feit dat er onstoffelijke wezens zijn die in opstand kwamen, en Gods geestelijke wetten verwierpen die ons vrede en harmonie zouden brengen.

Natuurlijk is Satan er niet in geslaagd Gods plan of zijn uiteindelijke doel met de mensheid te dwarsbomen. En wel om de volgende reden.

Toen God de eerste man en de eerste vrouw schiep, openbaarde Hij hun zijn doeleinden en onveranderlijke wetten. Hij stelde hen in de gelegenheid zich in te zetten om Satan als heerser over de aarde te verjagen. Hij maakte hun duidelijk dat schending van zijn wetten en bevelen tot de dood zou leiden (Gen. 1:17).

Maar zij gaven er de voorkeur aan, geloof te hechten aan de misleidende leugens die door de slimme Satan werden rondgestrooid. Zij verkozen te geloven, dat zij niet konden sterven in tegenstelling tot hetgeen God hun had gezegd. Zij gingen geloven dat zij „onsterfelijke zielen” hadden. Zij dachten dat ze als God konden worden, en dat ze zelf konden uitmaken wat goed en wat kwaad was door iets te nemen (de verboden vruchten) dat hun niet toebehoorde (Gen. 3).

Het eerste mensenpaar was ongehoorzaam jegens zijn Schepper en rebelleerde. En dus sloot God hen uit van zijn tegenwoordigheid op aarde. Hij sneed hen, en de gehele mensheid die uit hen geboren zou worden, af van het contact met God, met uitzondering van die keren dat God tussenbeide wenste te komen om zich met mensen bezig te houden. Voor welk groot doel?

God besloot de mensheid de ervaring te geven van een zesduizend jaren durende eigen weg — de weg van Satan — de weg van ongehoorzaamheid, rebellie en eigenmachtigheid. Dat wil zeggen: ervaring op te doen met 's mensen eigen manier van denken en redeneren, onder de heerschappij van Satan.

De mensheid werd overgelaten aan haar eigen instellingen en haar eigen macht, *los van God*. De mens verloor het geestelijke begrip hoe te leven, hoe zijn problemen, zijn angsten en zijn behoeften constructief aan te pakken. Toen de mens het contact met God verloor, raakte hij ook de weg kwijt die naar vrede en geluk voert — want de Schepper was de uiteindelijke Bron van de ware wijsheid, hoop, kracht en zegening.

In plaats daarvan heeft de mensheid zonder het te beseffen onder Satans invloed verkeerd. De bijbel ontmaskert Satan als „de overste van de macht der lucht” (Ef. 2:2). Hij spant zich in om valse waarden, verkeerde geesteshoudingen en onwetendheid ingang te doen vinden in de menselijke culturen en onder de mensen zelf. De gevolgen zijn haat, strijd, wellust, angst en vertwijfeling. Satan strooit verkeerde zienswijzen en stemmingen in argeloze geesten (zie nogmaals Ef. 2:3 en 6:12). Geen wonder dat zoveel mensen niets begrijpen van sommige van hun

negatieve gevoelens en stemmingen!

Van het begin van het menselijk leven af tot nu toe, heeft vrijwel de gehele mensheid gepoogd om zich veiligheid, welvaart en bevrediging van behoeften te verschaffen door een „inhalige” levenswijze, door met elkaar wedijverende regeringen en door oorlogvoerende legers, ideologieën en religies. De mensen vertrouwden op menselijke kracht en wedijver ten koste of tot schade van anderen.

De meeste mensen hebben niet gekozen voor de weg van de echte liefde — de weg van vrede en samenwerking, de weg van geven en van wederzijdse achting, aanmoediging en dienstbetoon om daarmee de mensen om hen heen tot steun te zijn.

Maar Gods wijze van leven en helpen wordt geregeerd door Gods wetten. Dit is de weg van opbouw en van positief leven. Het is de weg van vertrouwen op God en van evenveel liefde voor de medemens als bezorgdheid om ons eigen welzijn.

Gods wijze van leven houdt in dat onze fouten worden gecorrigeerd, en dat kan pijnlijk zijn. Maar de bedoeling van deze goddelijke terechtwijzingen is ons op het juiste pad van denken en leven te zetten.

En kijk nu eens naar de gevolgen van verkeerde levenswijzen.

De meeste mensen vertrouwen in de praktijk van hun dagelijks leven op hun eigen menselijke kracht en wijsheid. Zij zijn beperkt tot hun eigen waarden en denkbeelden, tot hun eigen hulpbronnen of die van hun cultuur, als zij hun problemen willen oplossen of in hun behoeften en verlangens voorzien.

Dit is de oorzaak waardoor waarachtige gemoedsrust, geluk en geborgenheid aan het grootste deel van de mensheid zijn ontgaan! Miljoenen mensen baseren hun leven op waarden en wijzen van denken en leven die uiteindelijk tot moeilijkheden leiden die ze niet uit eigen kracht kunnen oplossen. Zij ontwaken en bemerken dat hun denken en hun hulpbronnen tekortschieten; dat zij hun geborgenheid en hun gevoel van eigenwaarde gebaseerd hebben op waarden, zaken of personen (zichzelf of anderen) die ofwel vergankelijk zijn ofwel niet sterk genoeg om hun te helpen. Vervolgens vallen zij ten

prooi aan angstgevoelens, aan wanhoop en aan verlatenheid. Voor miljoenen draait dat uit op onrust, vrees voor de toekomst en neerslachtigheid.

Het is tijd om *nu* uw leven onder de loep te nemen, en na te gaan of uw normen en uw denkwijze u mogelijk rijp hebben gemaakt voor zwaarmoedigheid, vrees en radeloosheid.

Misplaatst vertrouwen

Het maakt een heleboel uit op welke dingen men uiteindelijk hoopt en vertrouwt. Het doet er heel veel toe, wat iemands normen en levensbronnen zijn!

Velen kijken alleen maar naar diverse door mensen gevormde regeringen of politieke partijen en ideologieën, en vestigen daar al hun hoop op, of zoeken er volledige geborgenheid. Maar op den duur falen die stuk voor stuk, ofwel ze worden corrupt of storten ineen.

Individueel stellen mensen hun volle vertrouwen doorgaans alleen maar in andere mensen of in zichzelf, en zoeken daar ook bevestiging van hun identiteit of van hun gevoel van eigenwaarde. Maar velen die op zichzelf terugvallen, voelen diep van binnen dat ze verborgen zwakheden hebben, waarop ze zich niet helemaal kunnen verlaten. En andere mensen in wie ze hun vertrouwen hebben gesteld, begrijpen hen soms niet en kikkeren hen niet op; mogelijk worden ze wel door die anderen belogen en bedrogen of gekwetst, ofwel die anderen blijven niet die ze waren, of ze gaan dood.

Veel mensen stellen al hun zekerheid en hoop op duurzame welvaart. Ze leven of het allemaal eeuwig zal duren. Maar de door mensen beraamde welvaart houdt geen stand. Zij is gebaseerd op de „inhalige” manier van leven, en verrijkt weinigen ten koste van velen. Deze soort welvaart stijgt tot grote hoogte, begint dan te wankelen en stort tenslotte ineen — om in haar val veel verkeerd ingestelde geesten met zich mee te sleuren, hoopvolle verwachtingen de bodem in te slaan, en zelfs levens te eisen.

Velen die zonder diepe geestelijke doelstellingen of hoop door het leven gaan, hebben al hun verwachtingen en al hun gevoel van eigenwaarde op materiële goederen gesteld, of op allerlei dingen die verslijten of

verroesten of verweren. Of die men door het een of andere ongeluk of door de een of andere tegenslag in één klap kwijt kan zijn.

Geen wonder dat velen zich zo volkomen waardeloos, hopeloos en machteloos voelen. Het leven heeft voor hun geen waarde wanneer een van die vergankelijke zaken of hulpbronnen waarop zij hun hoop hebben gevestigd, verloren gaat of met verlies bedreigd wordt. „Want de [van God afgesneden] schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen . . .” zei de apostel Paulus (Rom. 8:20).

En dan nog de valse liefde

Nooit eerder hebben zoveel verkeerde denkbeelden over de liefde zoveel rijp gemaakt voor liefdeloosheid en neerslachtigheid. „Ik kan niet leven zonder jou.” „Jij alleen kan mijn dromen waarmaken.” „Jij bent voor mij de enige,” roepen honderden moderne liefdesliedjes ons toe. „Deze nacht wil ik bij je zijn.” „De liefde zegt ja,” enzovoort enzovoort. Maar er is geen woord van waar!

Je kan van meer dan één mens leren houden. En misbruik van seks is iets anders dan liefde. Het kan uitdraaien op ongewenste kinderen, op de afschuwelijke herinnering aan een abortus, op een rampzalig huwelijk, of op een misbruikt en ziek lichaam en een geschonden geest.

Veel levensangsten zijn terug te voeren op grove fouten die in het leven werden gemaakt. Iemand faalde bijvoorbeeld in een baan, of in een huwelijk of iets dergelijks. Maar waarom zou u niet ronduit toegeven dat u iets verkeerd hebt aangepakt — u bent immers niet volmaakt? Dat zijn andere stervelingen evenmin! Valse menselijke trots, dat is waar wij aan lijden! Satan, en onder Satans invloed op een dwaalspoor geleide menselijke sociale waarden, hebben de menselijke geest volgestouwd met trots, in plaats van met nederigheid en met de bereidheid de misstappen in ons leven toe te geven. Men kan van zijn misstappen leren, en toch doorgaan en het in de toekomst beter doen.

De meeste mensen leren in de allereerste plaats te leven in voortdurende vrees voor de normen en opinies van anderen — ook al zijn die meestal onjuist — terwijl zij alleen

Gods normen zouden moeten respecteren.

Natuurlijk is het niet zo dat het van geen belang zou zijn de gevoelens en meningen van anderen te respecteren, of respect te hebben voor een hoog menselijk ambt. Maar het is heel belangrijk wat men zelf in zijn diepste wezen hoopt en vertrouwt.

De Schrift waarschuwt: „Vrees voor mensen spant een strik” — alle mogelijke onoplosbaar of onoverkomelijk schijnende problemen — „maar wie op de Here vertrouwt, is [zowel geestelijk als lichamelijk, emotioneel en financieel] onaantastbaar” (Spr. 29:25).

Waarom reageren wij zo verschillend en om zulke uiteenlopende redenen op de diverse verliezen en tegenslagen welke het leven ons toebrengt? Laten wij proberen daar achter te komen.

Verschillende breekpunten

Door verschillen in opvoeding, levenservaring of culturele ontwikkeling heeft ieder van ons een andere graad van geestelijke veerkracht bereikt, of zich een andere manier eigen gemaakt om te reageren op verschillende soorten problemen, verliezen of tegenslagen.

Elk mens heeft zijn of haar aangeleerde optimale waarden, verwachtingen en toevluchten in het leven. Jezus noemde ze „uw schat” waar ook uw hart zal zijn, en tevens „de lamp van het lichaam” (Matth. 6:21-22). Het zijn de dingen waarop men zich concentreert en waarvan men afhankelijk is om het leven richting te geven en de eigen identiteit, de eigenwaarde en de geborgenheid in het leven te verzekeren.

U dient zich bewust te zijn van wat uw werkelijke schat, uw hoopvolle verwachtingen en uw waarden zijn! Veel ervan zouden *valse* waarden, verlangens of gevoelens kunnen zijn, door Satan in uw geest geplant of ontleend aan uw cultuur die mogelijk van God en zijn wegen is afgesneden.

Mensen die het contact met God hebben verloren, scheppen zich uiteenlopende en doorgaans valse normen, idealen en verwachtingen, en beschikken over ongelijke lichamelijke, emotionele en geestelijke hulpbronnen om ze te verwezenlijken. En dat betekent dat zij, wanneer hun hoop vervliegt of hun innerlijke

reserves tekortschieten, uiteenlopende breekpunten blijken te hebben gevormd.

Iemand kan zich al dan niet bewust zijn van zijn breekpunt of van zijn breekpunten. Maar de mensen zijn zich niet altijd bewust van de beperkingen van hun innerlijke reserves. Die worden dan ontkend of naar het onderbewuste verdrongen. Maar natuurlijk zijn veel mensen nooit tot hun breekpunt of tot de grens van hun reserves op de proef gesteld.

Het bereiken van het breekpunt of van de grens van de lichamelijke of geestelijke reserves, waardoor angsten, wanhoop en depressies vrij spel krijgen, kan bij de ene mens heel andere oorzaken hebben dan bij de ander.

Bij de een kan het schuilen in het onvermogen een bepaalde financiële status te bereiken of te handhaven. Bij een ander is het het verlies van een bepaalde vriend of metgezel, of het onvermogen zich een bepaalde vriendschap te verwerven.

Bij weer een ander ligt het in het feit dat men zich een bepaalde baan of positie ziet ontgaan of dat men er niet in slaagt deze vast te houden. Of het gaat om het verlies van gezondheid, of het vooruitzicht van de dood.

Er zijn er die het teloorgaan van hun lichamelijke aantrekkingskracht of van hun schoonheid niet kunnen verdragen. Of het is het verlies van bepaalde materiële bezittingen, of het verlies van kinderen, of iets dat hun overkomt.

Het is helemaal niet verkeerd om binnendie wil zijn. Het is niet verkeerd om van een respectabele status of bezittingen te genieten, of om zich een redelijke mate van zekerheid te verschaffen. Al deze dingen zijn goed wanneer ze in overeenstemming met Gods wetten zijn verworven, en wanneer men ze zich kan permitteren en er een juist gebruik van kan maken.

Maar Jezus onderwees: „Is het leven [dat wil zeggen het uiteindelijke doel van het leven] niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding?” (Matth. 6:25.)

Jezus leerde dat uw leven een doel heeft dat boven het fysieke leven uitstijgt. Alle goede gaven en kansen in dit leven — zowel menselijke als materiële of andere gaven — zijn

maar tijdelijk. Ze zijn niet meer dan werktuigen om iets hogers en eeuwig tot stand te brengen en het werkelijke doel van iemands bestaan te bereiken — *het ontwikkelen van een goddelijk karakter!*

Dit ware levensdoel is zo enorm en zo belangrijk dat Jezus ons leerde niet bevreesd te zijn voor wat mensen ons aandoen voor het volgen van zijn wegen, want zij kunnen ons hoogstens ons fysieke leven ontnemen, en niet de mogelijkheid om het eeuwige leven te ontvangen.

Goede materiële bezittingen of mogelijkheden dienen te worden gewaardeerd en onderhouden zolang zij bestaan. Maar zij zijn niet blijvend. Zij vormen niet het hoogst bereikbare, het allesomvattende levensdoel.

Toch hebben wij, misleide mensen, ze zonder uitzondering op het een of andere moment ten troon geheven!

Wanneer wij verkeerde, zelfzuchtige, of negatieve denkwijzen toestaan in onze geest wortel te schieten, of het nu gaat om jaloezie, afgunst, hebzucht, begeerte of haat — om maar iets te noemen — doen wij daarmee de geestelijke wetten van de gemoedsrust, zoals die in de Tien Geboden zijn neergelegd, geweld aan. Wij begaan afgoderij en andere zonden, die automatisch problemen en angsten oproepen, die wij met onze beperkte mogelijkheden niet kunnen oplossen.

Zonde, de overtreding van Gods wet (1 Joh. 3:4) concentreert onze geest op valse verlangens, valse waarden, verkeerde behoeften, verkeerd gerichte hoop en onjuiste gedachten. Wij trekken onze ogen af van Gods onstoffelijke hulpbronnen en van zijn wegen om in onze behoeften te voorzien. En wanneer wij ons realiseren dat onze manier van denken, onze hoop en onze hulpbronnen ontoereikend zijn, of gefaald hebben, vallen wij ten prooi aan angst en neerslachtigheid.

Waarom die sombere kijk op de toekomst?

Nooit eerder hebben zoveel miljoenen hun hart, hun genegenheid en hun gevoel van eigenwaarde zo sterk gekoppeld aan personen, aan materiële bezittingen en aan zinnelijke geneugten die met één klap kunnen
(Zie verder pagina 29)

KORT GEZEGD

AMERIKA'S NIEUWE LEIDERSCHAP

door Stanley R. Rader

RONALD REAGAN aanvaardde zijn ambt na een electorale aardverschuiving die evenals de ermee gepaard gaande wijzigingen in de Senaat door bijna niemand was verwacht. De man van wie tal van deskundigen beweerden dat hij te oud en te conservatief was om tot president te worden gekozen, is nu president van de Verenigde Staten. Maar de vraag blijft bestaan of hij in staat zal blijken leiding te geven aan het Amerikaanse volk.

Nu weet iedereen dat het twistpunt van zijn leeftijd tegen het slot van zijn campagne vrijwel was weggesmolten. De heer Reagan had getoond de vermoeienissen van de verkiezings-toernee goed te kunnen weerstaan. Zijn gezondheid bleef uitstekend. Wat mijzelf betreft heb ik nooit ook maar een ogenblik de gedachte gekoesterd dat de leeftijd van de heer Reagan een beletsel zou kunnen vormen om de verantwoordelijkheden van het presidentschap van de Verenigde Staten op zich te nemen. Als gewezen metgezel van een man die, hoewel ouder in jaren dan de heer Reagan, met succes taken en verantwoordelijkheden op zijn schouders nam welke vergelijkbaar zijn met die van de president, wist ik dat een gevorderde leeftijd op zichzelf eerder een *versterking* zou betekenen van Reagans leidinggevende capaciteiten. Adenauer, Churchill, Mao en andere leiders van groot formaat uit deze eeuw, namen op hogere leeftijd nog ongelooflijke verantwoordelijkheden op zich. Hetzelfde lijkt op Reagan van toepassing.

Zonder twijfel beschikte de heer Reagan zowel over de bekwaamheden als over de kwaliteiten om gekozen te worden. Natuurlijk kon je van een beroepsacteur verwachten dat hij op het verkiezingspodium een goed figuur zou slaan. Inderdaad legde Reagan in zijn campagne een zo gepolijste welsprekendheid aan de dag dat zijn betoog velen meesleepte: hij straalde een optimisme en een

vertrouwen in de toekomst uit, waarvan nog geenszins vaststaat dat ze door de feiten gerechtvaardigd zullen worden.

Daar staat tegenover dat Reagans achtergrond als acteur, ook al heeft die in zijn hele politieke carrière aan kritiek blootgestaan, een onschatbaar voordeel betekent. Zoals de historicus Arthur Schlesinger, die geen bewonderaar van de heer Reagan is, heeft opgemerkt, is een van de belangrijkste plichten van een president met het volk te communiceren en het in belangrijke zaken de weg te wijzen. Welnu, als communicator beschikt Reagan over meer dan voortreffelijke kwaliteiten.

Reagan heeft kritiek ge oogst voor zijn veronderstelde voorkeur voor „simpele oplossingen” van lastige, ingewikkelde problemen. In antwoord daarop betoogt hij graag dat er inderdaad simpele oplossingen bestaan — ze zijn alleen niet gemakkelijk. Ook op dit terrein zou een veronderstelde zwakte weleens in het voordeel van de heer Reagan kunnen werken. Men is het er algemeen over eens dat een van de zwakte punten van president Carter bestond uit zijn neiging zich in details te verliezen. Van Reagan is bekend dat hij meer van de grote lijn houdt, en de details aan zijn ondergeschikten overlaat.

Reagans neiging om eenvoud te prefereren boven ingewikkeldheid zou ook nog op andere wijze in zijn voordeel kunnen werken. Een ware leider kan niet zijn zoals Shakespeare's Hamlet — besluiteloos. Zoals de bijbel zegt: „Immers, indien de bazuin een onduidelijk geluid geeft, wie zal zich gereed maken tot de strijd?” (1 Kor. 14:8.) Een leider mag zich niet laten remmen door eigen onzekerheid ten aanzien van de „ingewikkeldheden” van de huidige wereld. Veel Amerikanen stemden op Reagan omdat hij meer zelfvertrouwen uitstraalde en positiever overkwam dan zijn voorganger. Of het

positief gerichte vertrouwen van Reagan bestand zal blijken tegen de beproevingen van de komende maanden is een andere vraag.

Natuurlijk zou het feit dat Reagan de mensen zo goed aanspreekt ook tot zijn ondergang kunnen leiden. Tijdens de campagne wekte hij de indruk voor iedereen in elk opzicht de ware te zijn — en bij de verkiezingen deed hij het buitengewoon goed bij mensen die normaal gesproken op de Democratische Partij zouden stemmen. Heeft Reagan misschien te veel beloften gedaan?

Onder elke regering gaat het sommige mensen voor de wind terwijl anderen het — althans betrekkelijk — zwaar te verduren hebben. Toch belichaamt Reagan de hoop van miljoenen mensen. Kan hij hun nu vragen zich opofferingen te getroosten voor het nationale welzijn? Ik heb daar zo mijn twijfels over. De maatschappij wordt voortdurend zelf-zuchtiger en richt zich steeds meer naar binnen. En, zoals Walter Lacer onlangs schreef: „Zelfs de talentvolste leiders zullen niet in staat zijn de democratie veilig te stellen voor een gemeenschap waarbinnen de bevrediging van het eigenbelang als hoogste goed geldt.”

Een van Reagans kennelijk sterke punten is een — voor een politicus — ongebruikelijke mate van nederigheid. Als gouverneur van Californië had Reagan altijd een interessante kleine plaquette op zijn schrijfbureau. De tekst luidde: „Je kunt heel wat bereiken . . . als het je niet kan schelen wie met de eer gaat strijken.” Reagan heeft al zeer duidelijk laten blijken dat hij bereid is een deel van zijn gezag af te staan. Men zegt dat hij zwaar op zijn staf van medewerkers leunt. Natuurlijk kan dat ook te ver voeren — een leider die wil slagen moet zelf ook ijverig zijn (Spr. 12:24); en sommige presidenten die hun staf het grootste deel van het werk lieten doen — zoals Warren G. Harding — worden door de geschiedenis niet zo hoog aangeslagen. Daar staat tegenover dat „de overwinning ligt in de veelheid van raadgevers” (Spr. 24:6), en zelfs Reagans politieke vijanden prijzen hem omdat hij zeer bekwame medewerkers uitkiest
(Zie verder pagina 28)

De werkgelegenheid in de Wereld van Morgen

door Jeff Calkins

OP GEZETTE TIJDEN leest men in financiële of economische weekbladen over de toekomst van de diverse vormen van arbeid. Het is bekend dat zekere soorten arbeid in bepaalde tijden een overheersende rol spelen.

Zo waren in de jaren '70 computerprogrammeur en systeemanalyst de banen van de toekomst. In de jaren '80 — zo hebben deskundigen voorspeld — zal de machinebouw een nieuwe toekomst tegemoet gaan.

We weten naar welke beroepen er thans in deze wereld vraag is, maar . . . hoe wordt dat in de Wereld van Morgen — in Gods wereld?

Welke werkgelegenheid zal er voor sterfelijke mensen zijn, als Christus zal zijn teruggekeerd en zijn heerschappij op aarde heeft gevestigd? Teneinde meer te onthullen omtrent Gods wereld ten tijde van het nu spoedig aanbreekende millennium biedt *De Echte Waarheid* u hier een overzicht van de werkgelegenheid in de Wereld van Morgen.

Stedebouw, machinebouw en architectuur

In de Wereld van Morgen zal er in deze branches veel vraag zijn. Bij Christus' wederkomst, zal de wereld één grote ruïne zijn, omdat er overal oorlogen zullen hebben gewoed.

„Zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijd doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht op geslacht” (Jes. 61:4).

God zal bewerkstelligen dat zich op deze aarde een overvloedige vegetatie ontwikkelt met een rijkdom aan bomen om aan de vraag naar bouwmaterialen te voldoen: „Is het niet nog een korte tijd, totdat de Libanon in een gaarde verandert . . .”

(Jes. 29:17). Er zal geen gebrek aan hout voor de bouw zijn, en evenmin aan papier voor het gedrukte woord!

Een daaraan gerelateerd beroep, het vak van *timmerman*, zal in de Wereld van Morgen eveneens steeds meer beoefenaren vragen. De toekomstige Koning der wereld, Jezus Christus, was de eerste maal dat Hij op aarde leefde, zelf timmerman (Markus 6:3) en de te verwachten hoogconjunctuur in de bouw zal een dringende vraag doen ontstaan naar mannen en vrouwen, voor het ontwerp en de constructie van lambrizing, kasten, bureaus en andere onderdelen op het gebied van binnenhuisarchitectuur.

Landbouw, levensmiddelenbranche en distributie

Ook in deze branches zal men een goed bestaan kunnen vinden, want er zal in Gods wereld een overvloed aan voedsel zijn; geen mens hoeft ooit weer honger te lijden.

„Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit” (Amos 9:13). Maar ofschoon er mensen nodig zullen zijn om het voedsel op te slaan en te verduurzamen, zal God nooit toestaan wat er nu gebeurt op deze wereld, waar levensmiddelen overbewerkt en met schadelijke stoffen geconserveerd worden. Gelukkig zal dan Christus — die de wereld schiep — op aarde aanwezig zijn om de mensen te leren hoe ze het voedsel moeten verduurzamen en distribueren zonder dat het daardoor wordt aangetast.

Reisbureaus, restaurants en recreatie

Nog zo'n enorme „groei-industrie”! In Gods wereld zullen er ongelooflijke mogelijkheden tot reizen bestaan.

Elk jaar zullen de vertegenwoordigers van alle volkeren op aarde op reis gaan naar de toekomstige hoofdstad van de wereld, Jeruzalem, om daar

het Loofhuttenfeest te vieren (Zach. 14:16). De rest van de wereldbevolking zal het Feest vieren op de plaats die God verkiezen zal (Deut. 16:15). Dit houdt in: een ongelooflijk aantal reisarrangementen, boekingen in motels (of wat er van dien aard in Gods wereld zal zijn) en reserveringen van maaltijden en vakantieverblijven. Houders van reisbureaus, motels en restaurants en wellicht zelfs computerprogrammeurs (om al deze activiteiten te coördineren) zullen tijdens dergelijke „reispieken” heel wat werk te verzetten krijgen.

Zo zullen er ook mogelijkheden tot reizen zijn, wanneer de boeren hun land braak laten liggen, gedurende de landsabbatten en de jubeljaren (Lev. 25:18-23).

Onderwijs

Anders dan nu zal de vraag naar onderwijskrachten bijzonder groot zijn. De fabels, leugens en het bijgeloof in deze wereld zullen moeten worden geneutraliseerd. De bijbel doet hierover een duidelijke voorspelling: „. . . tot U zullen volken komen van de einden der aarde en zeggen: Enkel leugen hebben onze vaders bezeten, nietigheid, waaronder niet één, die baat kon brengen” (Jer. 16:19).

Verder moeten de kinderen die in de Wereld van Morgen opgroeien, even goed leren lezen, schrijven en rekenen als die van nu.

Publicatie en communicatie

Op dit gebied zal er een voortgaande groei zijn. „. . . de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9).

In de Wereld van Morgen zal de waarachtige kennis, gefundeerd op Gods openbaring, over de gehele aarde worden verspreid. Er zal één zuivere taal op aarde bestaan (Zef. 3:9) — wat niet zulk prettig nieuws is voor vertalers. Anderzijds echter zal er — juist doordat iedereen kan lezen

en schrijven — een zich voortdurend uitbreidende markt bestaan voor opbouwende literatuur en poëzie.

Gezondheidszorg

Op het gebied van de gezondheidszorg zal er een relatief beperkte werkgelegenheid zijn. De voornaamste taak van artsen — of hoe ze dan zullen worden genoemd — zal zijn de mensen de *oorzaken* van ziekten te leren kennen en hun de gezondheidswetten te verklaren, zaken als de juiste voeding, hygiëne e.d. Dit op zichzelf zal de meeste ziekten reeds voorkomen: „En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek” (Jes. 33:24). Mochten er toch nog mensen kans zien ziek te worden, dan zal goddelijke genezing voorhanden zijn, en ook zullen dan de zonden die tegen het stoffelijke lichaam werden bedreven en in de eerste plaats voor de ziekte verantwoordelijk zijn, worden vergeven — „het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben” (Jes. 33:24).

Eén aspect van de gezondheidszorg zal meer werkgelegenheid verschaffen: diëtetiek en gewichtscontrole. Wat denkt u dat een van de grootste problemen van de mensheid in het komende millennium zal zijn? Waarschijnlijk de gewichtstoename. Want er zal zo'n overvloed aan goed eten en drinken zijn, dat sommige mensen hoogst waarschijnlijk teveel aankomen. „En de Here der heerscharen zal op deze berg voor alle volken een feestmaal van vette spijzen aanrichten...” (Jes. 25:6). Uiteraard leert ons een der gezondheidswetten dat vraatzucht absoluut uit den boze is. De bijbel legt de nadruk op matigheid (Filipp. 4:8). Er zullen deskundigen nodig zijn om de mensen te leren hoe zij kunnen vaststellen wat de juiste hoeveelheid voedsel is voor het goed functioneren van hun lichaam en hoeveel lichaamsbeweging nodig is voor een stralende gezondheid.

Accountants

Er zal stellig werk zijn voor mensen die boekhoudkundig zijn aangelegd. Jezus zelf was voorstander van het principe van het „berekenen van kosten” van een bepaald project (Lukas 14:28). Overall waar industrie is of handel wordt gedreven, moeten de kosten worden berekend

teneinde verspilling te voorkomen. Iemand moet erop toezien hoe het geld wordt besteed. Maar aangezien de mensheid zal hebben geleerd eerlijk te zijn, zal er geen „controle op knoeien in de boeken” nodig zijn. Zakenlieden zullen eerlijk zijn en openhartig hun financiële positie opgeven; ze zullen niet met cijfers en onkosten knoeien om zich te bevoordelen.

Juristen

Dit is een branche waar geen groei in zit. In Gods wereld zullen de wetten stukken eenvoudiger zijn. De mensen zullen bedoeling en beginsel van de wetgeving kunnen begrijpen zonder daarvoor een speciale opleiding te hebben genoten. Overigens zullen Jezus Christus en de andere leden van Gods gezin — geen menselijke rechters — rechtspreken: „Hij zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch rechtspreken naar hetgeen zijn oren horen” (Jes. 11:3).

Dit betekent dat er geen behoefte zal zijn aan advocaten, die een schuldig mens proberen vrij te pleiten dan wel moeten opkomen voor cliënten wie onrecht is aangedaan — aangezien de rechter reeds op de hoogte zal zijn van de feiten en van de wet van God die hierop toegepast dient te worden.

Rechercheurs

Het oplossen van misdrijven zal, als beroep, volledig verdwijnen. Als Gods wereld afhankelijk zou zijn van fysieke, in hun mogelijkheden beperkte menselijke wezens, zou het eenvoudig Gods wereld niet zijn. Dan zouden misdrijven onopgelost blijven omdat de menselijke vermogens immers zeer beperkt zijn. Er zal in Gods wereld voor een ieder absolute persoonlijke veiligheid bestaan: „Van geen geweld zal in uw land meer gehoord worden...” (Jes. 60:18).

Ook slotenmakers zullen overbodig zijn.

Politici

Naar politici zal helemaal geen vraag meer zijn. Gods regering zal geheel en al een goddelijke regering zijn. Allen die een bestuursfunctie vervullen, zullen bovennatuurlijke wezens zijn — leden van Gods gezin. (Natuurlijk is alleen al het vooruit-

zicht van een wereld zonder politici een reden tot blijdschap!)

Beroepsmilitairen

Ook voor hen geen toekomst meer! Er zal geen oorlog meer zijn, geen dreigende mogelijkheid van oorlog, noch de noodzaak oorlog te leren (Jes. 2:4). Integendeel, er zal volkomen vrede op aarde heersen zonder de noodzaak van een militair apparaat: „Veilig zullen zij in hun land leven” (Ezech. 34:27).

Tuiniers

De Wereld van Morgen zal dringend behoefte hebben aan tuiniers. Er komt een periode van „de wederoprichting aller dingen” (Hand. 3:21). Conditie als in de hof van Eden zullen overheersen, en in de oorspronkelijke hof had God aan Adam de taak opgedragen deze te bewerken en te bewaren (Gen. 2:15). God is een onvoorstelbaar rijke hemelse Vader, die in stralende schoonheid leeft. In zijn wereld zullen de mensen werkelijk mooie en goede tuinen hebben.

Het tuinierswerk zal in de Wereld van Morgen stukken gemakkelijker zijn. God zal de vloek wegnemen, die Hij uitsprak toen Adam had gezondigd (Gen. 3:18), hetgeen inhoudt dat doornen en distels (en onkruid) niet langer zoals thans hinder zullen veroorzaken.

Music

Ten tijde van het oude Israël onder Koning David waren er vele beroepsmusici, en aangezien Koning David ook in de Wereld van Morgen een vooraanstaand leider zal zijn, zal er zeer zeker vraag bestaan naar musici. David had bijzonder veel belangstelling voor muziek toen hij koning van Israël was. (1 Kron. 16:4.) Uiteraard zal in de Wereld van Morgen de muziek die deel uitmaakt van de godsdienstige bijeenkomsten, voor de speciale verantwoording komen van een bijzondere groep mensen: de nakomelingen van de stam van Levi van de natie van Israël. Niettemin zal de algemene overvloed van het millennium een krachtige vraag doen ontstaan naar verheffende, inspirerende muziek, naast de geestelijke muziek.

Dit zijn enkele beroepen voor de toekomst, waarover de Schrift ons

rechtstreeks uitsluitel geeft. Het moet evenwel duidelijk zijn, dat er in Gods wereld vele en uiteenlopende mogelijkheden voor het opbouwen van een carrière zullen zijn. Waarschijnlijk zal iedereen een stuk grond bezitten, maar dat wil niet zeggen dat iedereen boer zal zijn. Mensen kunnen over zeer uiteenlopende aanleg, talenten en vaardigheden beschikken. In Gods Kerk, waarin mensen zich voorbereiden op de Wereld van Morgen, treft men thans zeer verschillende „gaven” aan en degenen die over de diverse bekwaamheden beschikken specialiseren zich daarin (Rom. 12:6-8). Zo zullen dus in Gods wereld de mensen met uiteenlopende talenten verschillende werkzaamheden verrichten. We zullen niet allemaal onze eigen schoenen moeten maken, onze tapijten weven of zelf ons sanitair aanleggen. Er zal een breed scala van beroepen voor allen zijn. □

ECHTGENOOT

(Vervolg van pagina 14)

hele verdere leven zijn lieve, knappe partner blijft.

Ook moet hij zijn vrouw tot geestelijke ontwikkeling aanmoedigen. Hij dient eraan te denken dat vele vrouwen de neiging hebben stil te staan in hun ontwikkeling, genoeg krijgen van hun bestaan van alle dag, hun taalgebruik verwaarlozen, en ook hun kennis van de wereldpolitiek en hun geestelijke ontwikkeling in het algemeen niet op peil houden.

Daarom zal een dynamische echtgenoot en gezinshoofd zijn vrouw ertoe aanzetten allerlei boeken en nieuwsbladen te lezen, haar laten delen in de kennis die hij in zijn werk en zijn omgang met relaties opdoet, haar bij gelegenheid meenemen naar stimulerende lezingen, concerten of ook films waarvan wat te leren valt. Wanneer het mogelijk is een inspirerende vakantiereis te maken, dan zal die zeer veel bijdragen tot een goede kijk van de vrouw op de wereld in het algemeen en op haar eigen bestaan in het bijzonder.

Iedere echtgenoot dient zich serieus te bekommeren zowel om het geluk van zijn vrouw als om haar persoonlijkheid. Hij behoort haar te inspireren en haar aan te moedigen

zich steeds meer in deze zin te ontwikkelen. Vooral door haar lief te hebben en haar te helpen, door zijn hoop en verwachtingen met haar te delen, zal hij wat dat betreft een enorme inspiratie voor haar zijn. Als 't maar even mogelijk is, dient hij haar zijn genegenheid op passende wijze te tonen en moet hij door middel van wel duizend grote en kleine dingen laten zien dat hij innig van haar houdt, haar waardeert, en dat haar geluk hem boven alles gaat.

Een goed leider en echtgenoot zal degenen voor wie hij verantwoordelijk is — ook zijn vrouw dus — corrigeren. Maar hij zal ernaar streven dat vriendelijk en geduldig te doen, zodanig dat hij de ander stimuleert het in 't vervolg anders of beter te doen, zonder dat deze zich vernederd of afgestoten voelt.

Door al deze aandacht voor de ander en door ervoor te zorgen dat zijn vrouw voldoende ontspanning geniet, kan reizen en een plezierige omgang met anderen heeft, kan een echtgenoot ervoor zorgen dat zijn vrouw een vol en evenwichtig leven leidt zoals God dat bedoeld heeft; aldus verwerft hij zich schatten, die hem jaren van huwelijksgeluk verzekeren.

Het gebied van de karakterontwikkeling is eveneens een terrein waarop een werkelijk flink en mannelijk echtgenoot de leiding behoort te nemen.

Vooral in onze moderne wereld schijnen mannen maar al te dikwijls te menen dat ze het aan hun vrouw moeten overlaten over geestelijke zaken te praten en de kinderen te interesseren voor dingen, die met God en kerk te maken hebben. Dat is niet juist — en iedere man die in deze hem door God opgelegde verantwoordelijkheid tekortschiet, verkwanselt aldus zijn eigen geboorterecht! Want God verlangt dat de man — wil hij overeenkomstig zijn verantwoordelijkheden en mogelijkheden handelen — het geestelijk hoofd van het gezin zal zijn.

Denk daarbij vooral aan deze inspirerende bijbeltekst: „Ik wil echter, dat gij dit weet: het hoofd van iedere man is Christus, het hoofd der vrouw is de man, en het hoofd van Christus is God (1 Kor. 11:3).

Gezinshoofden, het is uw verantwoordelijkheid en uw taak de gees-

telijke leider van uw gezin te zijn en te blijven.

Verzaak nimmer uw verantwoordelijkheid

Veel te veel mannen zijn volledig tekortgeschoten juist voor wat hun verantwoordelijkheid op dit terrein betreft. Ze hebben zich in 't hoofd gezet dat godsdienst iets is voor bejaarden, vrouwen en kinderen. Daarmee zijn ze er echter volkomen naast!

Want de sterkste mannen die ooit hebben geleefd, waren juist de dienaren en de profeten van de almachtige God! Op een goede dag — en wel zeer spoedig — zal iedereen dit weten!

Iedere man heeft de gelegenheid een directe vertegenwoordiger van God in en voor zijn gezin te zijn, en wel door zijn vrouw en kinderen de bijbel te leren kennen, hen te instrueren, te leiden en te inspireren tot het bestuderen van de bijbel en het dienen van God, die hen heeft geschapen. De meeste vrouwen en kinderen zullen dit zeer op prijs stellen. Mannen dienen dat goed te beseffen en moeten om te beginnen een dynamisch voorbeeld van toewijding aan hun Schepper zijn, zijn Woord bestuderen en tot Hem bidden, aan tafel en gezamenlijk met het gezin en in persoonlijk gebed.

De man moet een voorbeeld zijn van zelfdiscipline met respect voor God. Hij moet aantonen dat hij genoeg man is, en voldoende sterk om zijn begeerten de baas te blijven en correctie te aanvaarden. Door bijv. een rookgewoonte af te leren, door drankgebruik of andere lusten te overwinnen, door zijn gevoelens te beheersen en in juiste banen te leiden, door zijn tong in bedwang te houden overeenkomstig de „wet der vriendelijkheid”, kan hij een voorbeeld zijn voor z'n opgroeiende kinderen, een voorbeeld dat ze niet meer zullen vergeten. En zeer zeker zal een dergelijk goed voorbeeld de man het respect, de bewondering en de liefde van een rechtgeaarde vrouw bezorgen!

Bestudeer en overweeg deze fundamentele beginselen eens met aandacht. Pas ze in uw huwelijk toe, en oogst dan de zegeningen, de stabiliteit en de grote innerlijke vreugde, die uw deel zullen worden als u uw huwelijk opbouwt zoals de Schepper dat heeft bedoeld! □

MASSADA

(Vervolg van pagina 6)

Beest" wordt aangeduid (Openb. 17).

Veel profetieën voorzeggend dat dit herleefde Romeinse Rijk militair betrokken zal geraken bij het *Midden-Oosten!* Zowel Israëli's als Arabieren zullen het gewicht van deze grote militaire macht ervaren.

In weerwil van oprechte en welgemeende pogingen om in dit gebied tot vrede te komen, staat er in het gehele Midden-Oosten nog een grote crisis voor de deur.

In de profetieën van Daniël staat het Beest bekend als de „koning van het Noorden” (wilt u bijzonderheden, en bent u de Engelse taal machtig, schrijf ons dan om toezending van het gratis artikel „The Middle East in Prophecy” door Herbert W. Armstrong). In de „eindtijd”, zo onthult Daniël, zullen vele naties en volkeren van het Midden-Oosten door de militaire interventie van het Beest in deze streek omgeworpen worden (Daniël 11:40-41).

Onder deze bezette gebieden zal zich ook het Heilige Land bevinden. Het Beest, zegt Daniël, „zal ook het Sieraadland binnenvallen” (11:41). De tegenwoordige Staat Israël zal worden bezet, *net zoals Judea meer dan 19 eeuwen daarvoor door het Romeinse Rijk van de Oudheid werd bezet!*

Er zullen dus nogmaals vreemde troepen op Israëli'sche grond staan!

De invasie van de Staat Israël — en evenzeer van de Arabische landen — door het herstelde Romeinse Rijk wordt zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament voorzeggd. Let nu eens op wat sommige van deze profetieën inhouden.

Jeruzalem onder de voet gelopen

Jezus Christus profeteerde dat Jeruzalem aan het einde van de huidige eeuw zou worden „omsingeld door legerkampen” (Lukas 21:20) en dat er „grote nood zal zijn over het land” (vers 23). De bevolking zou „als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn” (vers 24).

Daniël bestempelt dit tijdperk als „een tijd van grote benauwdheid, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe...” (Dan. 12:1). Dit komt overeen met „de Grote Verdrukking”, een tijd van weergaloe, wereldomspannende chaos en beroering, waarvan Jezus heeft gesproken (Matth. 24:21; Lukas 21:22).

In talrijke profetieën wordt de duur van deze bezetting van Jeruzalem onthuld. Een engel openbaarde aan Daniël dat het „een tijd, tijden en een halve tijd” zal zijn (Dan. 12:7) ofwel 3½ jaar.

Openbaring 11:2 bevestigt dit, met de verklaring dat „zij [de legers van het religieus-politieke eindtijdrevel van het Romeinse Rijk] de heilige stad zullen vertreden, tweeëntwintig maanden lang”. Dat wil zeggen 1260 dagen of 3½ jaar.

De profetie geeft duidelijk aan dat de kinderen van Juda — samen met hun „broeder”-naties, de Verenigde Staten, Engeland en andere moderne afstammelingen van het Huis Israëls — de bittere les voor hun zonden zullen moeten leren door uiterste vernedering en door verpletterende nationale nederlagen uit de handen van hun vijanden!

Jeruzalem het brandpunt

Jeruzalem zal het brandpunt worden van een strijd op leven en dood om de wereldhegemonie. „Zie, er komt een dag voor de Here...” verklaart de profeet Zacharia. „Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden...” (14:1-2).

Terwijl het conflict escaleert, zal de mensheid op de drempel van totale vernietiging terechtkomen! Maar God zal plotseling en machtig ingrijpen in de zaken van de wereld! Jezus Christus zal uit de hemel terugkeren met een machtig leger. Anders dan 19 eeuwen geleden in Massada, zal de Messias ditmaal *wel* tussenbeide komen om zijn volk te redden.

In plaats van elkander te bestrijden, zullen de wereldlegers hun aanval op *Hem* richten. Dat zal leiden tot „de oorlog op de grote dag van de almachtige God” (Openb. 16:12-16, Joël 3:1-2, 9-17), dikwijls abusievelijk aangeduid als de „slag van Armageddon”. De terugkerende Christus zal het Beest vernietigen, tezamen met de koningen der aarde

en hun legers die bij Jeruzalem verzameld zijn (Openb. 19:19-20).

Met de komst van de Messias zullen de „tijden van de heidenen” ten einde zijn. Christus zal Jeruzalem bevrijden van de heidense strijdkrachten. Alle 12 stammen van Israël zullen uit gevangenschap bevrijd worden en teruggevoerd worden naar het Beloofde Land (Jer. 23:3-8; 50:4-5, 19-20; Ezech. 20:34-43; 36:24-28; 39:25-29).

Dan zal Gods Regering over de gehele aarde gevestigd worden (Dan. 2:44; Openb. 11:15). Jeruzalem zal zijn wereldhoofdkwartier worden (Jer. 3:17). Eindelijk zal dan het „Messiaanse Tijdperk” waar de Joden zo lang naar uitgezien hebben, tot werkelijkheid worden!

Daar de Joden tot de eersten behoorden die een correctieve straf hebben ondergaan, zullen zij onder de eersten zijn die met de andere stammen van Israël zullen worden terruggebracht om zich opnieuw te vestigen (Jer. 3:18). Maar Christus zal niet alleen terugkeren als de Messias van Israël, maar van de *hele wereld!* De profeet Zacharia onthult dat uiteindelijk „vele natieën en machtige volken zullen komen om de Here der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des Heren af te smeken” (8:22).

„In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord dat God met u is” (8:23). Hoezeer verschilt die afloop met het tragische einde van de gebeurtenissen van 19 eeuwen geleden in Massada!

Na de tumultueuze crisis van de „Grote Verdrukking” zullen de Joden *niet* nogmaals behoeven te zeggen, zoals op die rampzalige laatste dag in Massada: „Dezelfde God die het Joodse volk vanouds zijn gunsten had verleend, heeft het nu tot vernietiging veroordeeld.”

In plaats daarvan zullen zij met alle anderen van Israël, tot de heidenen zeggen: „Zo waar de Here leeft die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen” (Jer. 23:8). □

Wat God van een LEIDER verwacht

door Jeff Calkins

Hoe oordeelt God over hen die in deze wereld tot politieke macht zijn gekomen?

God scheert niet alle leiders over een kam; de wijze waarop regeringsleiders hier op aarde hun taak verrichten, maakt voor God wel degelijk verschil uit aangezien iedere leider alleen maar macht kan uitoefenen omdat God hem dat toestaat!

„... opdat de levenden mogen weten, dat de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen en dat geeft aan wie Hij wil...” (Dan. 4:17).

Een leider doet er goed aan te bedenken wat er in de bijbel staat over Belsassar, de kleinzoon van Nebukadnessar. God beoordeelde deze heidense leider — een man die in geestelijk opzicht van God was afgesneden — verschillend van andere leiders die eveneens geen contact met God hadden: „Gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden” (Dan. 5:27).

In tegenstelling hiermee noemde God een andere leider van deze wereld, Kores, zijn „gezalft” (Jes.

Wider World

AMERIKA onder andere leiding. De nieuwe president in gesprek met adviseurs voor de buitenlandse politiek. Wereldleiders dragen zware verantwoordelijkheid in deze tijd van snelgroeiende wereldproblemen, waarin het voortbestaan van de mensheid op het spel staat.

45:1). Natuurlijk zijn alle wereldleiders slechts instrumenten voor de verwezenlijking van Gods plannen, maar er bestaan wel degelijk verschillen: sommige van hen verrichten hun taak eervol (zoals Kores), anderen oneervol (zoals de Farao uit Exodus) (zie Romeinen 9:21). Op welke wijze een leider verkiest te handelen, is

uiterst belangrijk en bergt een verantwoordelijkheid in zich, die slechts weinig mensen aankunnen.

Begrip van geschiedenis

Een leider dient terdege te beseffen welke plaats zijn land en volk in de geschiedenis innemen. Jeffrey Hart, een Engelse professor uit Dartmouth, heeft verklaard dat de meeste jongelui die van de middelbare school komen, wel weten waar ze zijn — in de ruimte, maar ze weten niet waar ze zijn — in de

tijd. Ze hebben geen benul van geschiedenis. En hetzelfde zou men kunnen zeggen van de leiders van deze wereld — in het bijzonder van die naties die een belangrijke rol vervullen in de bijbelse profetie.

De leiders in de Westerse wereld zouden zich een diep inzicht kunnen verwerven in geschiedenis en bestemming van hun natie d.m.v. een uiterst belangrijk boek *The United States and Britain in Prophecy*, van Herbert W. Armstrong. *Men mag stellen dat hier naar alle waarschijnlijkheid de meest onmisbare informatie wordt verstrekt, die een leider moet bezitten om zijn beleid vorm te geven.*

Het boek toont aan, wie de fysieke

afstammelingen zijn van het oude, uit tien stammen bestaande Huis van Israël. De Engelstalige wereld, Noordwest-Europa alsmede hun vestigingsplaatsen elders in de wereld, zouden ontuchtend opkijken als ze wisten welke plaats zij in de bijbelse profetie innemen.

De zin en betekenis hiervan zijn waarlijk verbluffend! Het komt erop neer dat een zeer aanzienlijk deel der profetieën uit het Oude Testament juist op *deze* hedendaagse naties betrekking heeft. Deze profetieën openbaren dat de Verenigde Staten — evenals alle andere naties die uit de stammen van het oude Israël zijn voortgekomen — in groot gevaar verkeren.

Voor iedere leider in de Westerse wereld zou kennisname van wat er in het boek van de heer Armstrong wordt onthuld, een enorm verschil betekenen waar het de vaststelling van zijn politieke beleid betreft!

Om een voorbeeld te noemen: Een voormalig senator van de Amerikaanse staat Oklahoma, Harold Hughes, thans evangelist, heeft sommige aanhangers van president Reagan bespot met te zeggen: „Ik heb de Schrift ijverig bestudeerd en daarin niets kunnen vinden van Jezus' opvattingen over het Panamakanaal.” Als de heer Hughes *The United States and Britain in Prophecy* eens las, zou hij verrast opkijken! De God van het Oude Testament, die later Jezus Christus zou worden (Joh. 1:1), profeteerde aan Abraham dat zijn nakomelingen de poort van hun vijanden zouden bezitten (Gen. 22:17). En Abrahams nakomelingen — in het bijzonder Amerika — kwamen inderdaad in het bezit van een dergelijke poort: het Panamakanaal!

Het is dan ook wel een opmerkelijke ironie dat Reagan in 1976 bijna de Republikeinse kandidatuur voor het presidentschap won, juist op grond van de kwestie inzake het Panamakanaal! De allereerste voorverkiezing die hij won was tevens de eerste keer dat hij de toenmalige president Gerald Ford kritiseerde omdat deze bereid was het kanaal af te staan. Zijn verkiezingsleus was destijds: „We kochten het. We betaalden ervoor. Het is van ons.” Dat was iets wat zeer veel Amerikanen aansprak.

Reagans grote bezorgdheid over

het Panamakanaal zou hen nu toch wel tot ernstig nadenken moeten stemmen. Immers, de man die voor hem het presidentschap bekleedde, speelde het klaar het kanaal van de hand te doen. *Wat God had geschonken, werd weggenomen.*

Gewoon zaken blijven doen?

Er moeten ernstige consequenties worden getrokken uit het feit dat tegenwoordige naties reeds in de bijbelse profetie worden vermeld. De profetie openbaart ons dat naties die van het oude Israël afstammen — en daartoe behoren ook Amerika en Engeland — bezocht zullen worden door hongersnood, vijandelijke aanvallen, en uiteindelijk zelfs door gevangenschap onder het juk van een vreemde mogendheid! (Zie Ezechiël, de hoofdstukken 5 en 6.)

Geen enkele wereldleider wil de

Natuurlijk zijn alle wereldleiders slechts instrumenten voor de verwezenlijking van Gods plannen . . .

schande beleven de *laatste* leider van een natie te zijn, voordat deze totaal ten onder gaat. Wil hij echter een dergelijke situatie voorkomen, dan dient hij bereid te zijn de opvatting „zaken zijn zaken” — de weg van nemen — te laten varen. Maar iedere leider staat nu eenmaal voortdurend onder zware druk: men wil dat hij dit „beginsel” toch vooral zal handhaven — waarmee als regel wordt bedoeld dat hij de dingen vooral moet laten zoals ze zijn — ook al leidt dat uiteindelijk tot een catastrofe.

De bijbel onthult ook de mogelijkheid dat een dergelijke ramp wordt opgeschort. In 1 Koningen 21 vindt men een opmerkelijk verhaal. Een leider van het oude Israël, koning Achab, had zich verkocht om te doen wat kwaad is in de ogen des Heren. De profeet Elia zocht Achab toen op

en vertelde hem van de dreigende uitroeiing van zijn geslacht (1 Kon. 21:17-24). En toen deed zich iets uitermate verrassends voor.

Achab verootmoedigde zich, vastte en wendde zich vol berouw tot God. En om die reden, zei God „zal Ik het onheil in zijn dagen niet doen komen” (vers 29). Uiteraard zou ook voor Achabs zonen, indien ze op een zelfde wijze berouw hadden getoond, het onheil voor onbepaalde tijd zijn uitgesteld.

Iets dergelijks geschiedde in het oude Nineve. De profeet waarschuwde deze oude stadstaat voor zijn naderende ondergang, en ziet: de koning ging zijn volk voor in vasten en gebed! Daarom veranderde God van besluit en bleef Nineve gespaard (Jona 3:4-10)!

Heden ten dage zou een wereldlijk leider dienen te overwegen om precies hetzelfde te doen: een dag van gebed en vasten afkondigen. Het is wel interessant om vast te stellen dat zulke dagen in de Amerikaanse geschiedenis niet onbekend zijn. Zo heeft bijv. de Amerikaanse Volksvertegenwoordiging minstens tweemaal een dag van vasten en berouwvolle overdenking afgekondigd; ook George Washington deed dat eens, en gedurende de burgeroorlog deed Lincoln het tweemaal.

Maar men mag zulke dagen niet afkondigen met de bedoeling bij zijn godsdienstige kiezers in het gevlei te komen. Een leider moet een goed voorbeeld zijn voor het volk.

Een leider dient ter dege te beseffen dat wat de bijbelse profetieën zeggen omtrent de kwaliteiten van het leiderschap in de volken die van Israël afstammen, nu niet bepaald vleidend kan worden genoemd. Van de leiders der Israëlietische naties wordt gezegd dat ze het goede haten en het kwade liefhebben (Micha 3:2) en dat zij brullende leeuwen zijn (Zef. 3:3). Met name Jesaja windt er wat dat betreft geen doekjes om:

„De leiders van dit volk waren verleiders en wie zich leiden lieten, werden op een doolweg gebracht” (Jes. 9:15).

Maar zulke profetieën hoeven niet te slaan op iedereen die tot de functie van nationaal leider wordt geroepen. Zoals het voorbeeld van Kores leert, hoeft heus niet iedere leider zelf

de laagste van alle mensen te zijn.

Hoge eisen voor een leider

Het privé-leven van een leider moet zich kenmerken door morele opvattingen die boven alle kritiek verheven zijn.

De bijbel zegt dat een heerser over de mensen rechtvaardig moet zijn, en een heerser in de vreze Gods (2 Sam. 23:3). Wat evenwel niet wegneemt dat onder de figuren die tot een hoog ambt werden geroepen, ook mannen waren die zich als leugenaars en, naar men zegt, als overspeligen hebben doen kennen en godslasterlijke taal uitsloegen. Een president of premier die zich aldus misdraagt, maakt het mogelijk dat sommige mensen kunnen gaan denken dat een dergelijk gedrag moreel aanvaardbaar is.

Dezelfde eis dat men in vrees voor God behoort te leven, geldt ook voor degenen die aan een leider ondergeschikt zijn. Ook dat dienen betrouwbare mannen en vrouwen te zijn (zie Exodus 18:21-22). In Spreuken kan men lezen: „Als de rechtvaardigen de macht hebben, verheugt zich het volk . . .” (Spr. 29:2, *Vert. Prof. Dr. Obbink*).

De Echte Waarheid heeft niet als taak politieke leiders een pasklaar advies voor beleid te geven. Maar er bestaan wel degelijk bepaalde plichten, die de bijbel aan wereldlijke leiders oplegt.

Zo'n leider is verplicht erop toe te zien dat zijn bewind volstrekt geen afbreuk doet aan de verkondiging van het ware evangelie, noch aan de bescherming van Gods gemeente en het gezinsleven in het algemeen. Dezelfde bijbel leert dat bepaalde dingen des keizers zijn, terwijl er ook bepaalde dingen Gods zijn (Matth. 22:21).

Zo hebben bijv. in bepaalde staten van de VS bureaucraten in overheidsdienst kans gezien het functioneren van onafhankelijk christelijk onderwijs en andere instellingen in ernstige mate te belemmeren. En terzelfdertijd wordt het openbaar onderwijs gebruikt als een middel om opvattingen die *tegen* God, *tegen* het gezin en *voor* de evolutieleer zijn, in de geest van miljoenen kinderen te hameren. Zelfs hebben bureaucraten in het Amerikaanse Ministerie van Onderwijs geëist dat alle schoolkinderen moeten

worden geïndoctrineerd met de door deze lieden aangehangen wereldse, humanistische opvattingen.

Werkelijke leiders moeten er zorg voor dragen dat een regering ophoudt met het gezin te vernietigen. Er bestaan — in Amerika zowel als elders — belastingwetten die in wezen een beloning voor immoreel gedrag zijn en tevens een zware last betekenen voor wie getrouwd is. Er zijn programma's voor seksuele voorlichting, die de seksuele wetten in de bijbel belachelijk maken. Sommige regeringsleiders sloven zich zelfs uit om toch maar vooral te verkondigen dat homoseksualiteit moreel toelaatbaar is. En nog altijd worden belastinggelden aangewend voor de massamoord op ongeboren kinderen.

De bijbel draagt christenen op te bidden dat gezagdragers hun werk zodanig zullen verrichten dat degenen die Gods werk doen „een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid” (1 Tim. 2:1-2).

Uiteraard heeft dit voor een deel te maken met het vraagstuk van de criminaliteit. De bijbel eist dat door de mens uitgeoefend politiek gezag in dienst van God zal staan en wel „als toornende wreekster voor hem, die kwaad bedrijft” (Rom. 13:4). Vandaag de dag echter legt de strafrechter misdadigers in de watten met lichte vonnissen en een gemakkelijke mogelijkheid van voorwaardelijke veroordeling. En daarbij is geen spoor te bekennen van de *bijbelse eis* dat het menselijk gezag worde „gezonden tot bestraffing van boosdoeners” (1 Petr. 2:14).

Na de verdrinking

Maar het is misschien beter dat de mensen niet al te optimistisch zijn voor wat betreft de daden der politieke leiders van deze wereld. De bijbel zegt: „Vertrouwt niet op edelen” (Ps. 146:3). De zware druk die de bureaucratische overheid uitoefent *ten nadele van een juist moreel gedrag*, blijkt als regel niet meer ongedaan te maken. Mogelijk zijn wij — als wereld — reeds te ver heen, in moreel opzicht te gedegeneerd om ook maar enige verandering te kunnen brengen in de huidige ontwikkeling — die onherroepelijk naar de ondergang leidt.

Maar gelukkig valt er aan het einde van de tunnel licht te bespeu-

ren. Ook al gaat het in wereldlijke zin steeds sneller bergafwaarts, dan nog kan een betere wereld niet meer dan enkele jaren van ons verwijderd zijn. De tijd tot het aanbreken daarvan zal uiteraard niet plezierig zijn. De bijbel spreekt erover als de „grote verdrinking”. Maar aan het einde van deze periode zal Jezus Christus terugkeren en zijn regering over de hele aarde vestigen. Dat wil zeggen dat, mocht de een of andere partij, of mochten zelfs alle leiders falen, dan nog is er altijd hoop op een betere wereld . . . een ontzaglijk veel betere wereld! Want Jezus Christus zal niet falen! □

GRIEKENLAND

(*Vervolg van pagina 3*)

economie kan verwachten, in het bijzonder de industrie. De Griekse industrie is voornamelijk kleinschalig; de meeste bedrijfsjes tellen slechts een tot vier mensen. Om deze reden zal de Griekse industriesector vijf jaar respijt krijgen om zich geleidelijk aan te passen aan de tariefstructuur van de EG en aan de te verwachten concurrentie.

Opiniepeilingen wijzen erop dat de meeste Grieken voorstanders zijn van een band met de EG. Velen vatten de kansen en uitdagingen filosofisch op. Zij voelen dat ze eindelijk „één worden met Europa”, waarvan ze weliswaar geografisch deel uitmaken, maar tot nu toe niet in de geest. De Atheense journaliste Helen Vlachos, redactrice en uitgeefster van *Kathimerimi*, schreef:

„Het Griekse volk heeft een groot verlangen om eindelijk bij een groep te behoren, bij een familie van gelijkgezinde landen. En Europa is nu eenmaal de enige die voor die rol in aanmerking komt. Europa is . . . een speciaal, bewonderd, benijd en in veel opzichten imaginair continent.”

„In voorspoed en in tegenspoed”, aldus vervolgde mevrouw Vlachos, „gaat Griekenland deel uitmaken van een welvarende, beschaafde en respectabele familie. Waarom zouden we die uitdaging niet aanvaarden? Wat hebben wij te verliezen?”

De voorzitter van het bestuur van een grote Atheense bank voegt eraan toe: „Waarschijnlijk zijn de meeste Grieken tegenwoordig van mening

dat als de Gemeenschap niet al bestaan had, om zich erbij aan te sluiten, ze deze zelf met dat doel voor ogen hadden moeten uitvinden. En is er in feite een alternatief? Griekenland voelt er niets voor een communistische staat te worden, en evenmin beschikt het over de economische structuur van Zweden of Zwitserland, waardoor het 'zichzelf zou kunnen redden'. Op z'n Europees gaan betekent voor Griekenland ook meehelpen om de droom van een politiek verenigd Europa tot werkelijkheid te doen worden."

De leidende figuren van de Europese Gemeenschap zijn op hun beurt bijzonder verheugd over Griekenlands toetreding (hoewel niet weinigen zo hun bedenkingen hebben tegen onderhandelingen met de landen van het Iberisch schiereiland).

„De intrede van Griekenland in de Gemeenschap is een zeer belangrijke politieke daad die een keerpunt in het leven van de Gemeenschap betekent”, zegt Gaston Thorn van Luxemburg die op 1 januari jl. voorzitter werd van de Europese Commissie, de voornaamste bestuurspost van de EG. „De uitbreiding van de Gemeenschap naar het zuiden betekent een mijlpaal in de geschiedenis van de Europese beschaving.”

Meer Brusselse bureaucraten

Griekenlands toetreding compliceert zowel de taalkundige problemen als de besluitvaardigheid van de Gemeenschap. Het Grieks wordt de zevende officiële taal. Een van de grootste organisatorische veranderingen heeft betrekking op het legertje tolken en vertalers, die nu al een derde van de hele staf van de Europese Commissie uitmaken.

Voor de „instant-vertalingen” in de vergaderingen van de Gemeenschap maakt de EG gebruik van 303 full-time en 200 free-lance tolken. Dat is zelfs meer dan in de Verenigde Naties.

Een van de grootste moeilijkheden is tegenwoordig, tolken te vinden die simultaan kunnen vertalen in twee van de minder vaak gesproken talen van de Gemeenschap, zoals van het Deens in het Grieks en omgekeerd. Dit houdt in dat de tolken vaak via een „relais” in een „grotere” tussen-

taal moeten werken. Wat de kans op fouten natuurlijk groter maakt.

Maar ook de gedrukte vertalingen worden een steeds grotere bezoeking. De 580 vertalers van de Gemeenschap moeten jaarlijks 500.000 pagina's aan officiële documenten in de diverse talen vertalen. (Dit totaal werd vastgesteld voordat Griekenlands lidmaatschap tot een nieuwe lastenverzwaring leidde — en dwong tot het inhuren van nog eens 120 tolken en vertalers).

De met het vertaalwezen belaste ambtenaren van de Gemeenschap maken zich nu al zorgen over de noodzaak, vandaag of morgen ook vertalingen in de moeilijke Turkse taal mogelijk te maken.

Wat de Griekse regering aangaat, die beschikt over niet meer dan 120 officiële vertalers. Maar alleen al voor het vertalen van de EG-documenten en -regelingen heeft zij er 650 nodig.

Teveel topfiguren?

Elk nieuw toegetreden land maakt de politieke machinerie die nodig is om de Gemeenschap te laten draaien, nog ingewikkelder. *Europe* over dit probleem:

„De toelating van Griekenland als 10e lidstaat betekent een verhoogde druk op het besluitvormingsproces van de Gemeenschap. De Europese Ministerraad zal nu tien leden gaan tellen — wat het opnieuw moeilijker zal maken om op belangrijke terreinen tot unanieme besluiten te komen, in het bijzonder als het zaken betreft die iets met Turkije (Griekenlands aartsrivaal) te maken hebben. In zaken van minder belang, waarin de besluiten bij gekwalificeerde meerderheid worden genomen, zal Griekenland 5 van de in totaal 63 stemmen krijgen. Het aantal stemmen dat voor het nemen van een besluit is vereist, zal van 41 op 45 worden gebracht.”

Ook zal er een EG-commissaris van Griekenland bij het hoofdkwartier van de Europese Commissie in Brussel worden gestationeerd, waardoor het aantal commissarissen tot 14 zal stijgen.

Een commissie van „Drie Wijze Mannen” bestudeert momenteel welke institutionele veranderingen er nodig zullen zijn om niet alleen met de toetreding van Griekenland reke-

ning te houden, maar ook van Spanje en Portugal.

Twee soorten EG-leden?

De centrale landen van de EG maken zich begrijpelijkerwijs zorgen over het opschuiven van de Gemeenschap naar de armere landen.

Politiek gezien heeft deze verschuiving haar voordelen. Een stabielere Griekenland en Turkije betekenen een versterking van de zuidflank van Europa. Maar men verwacht tal van sociale en economische problemen. Zullen bijvoorbeeld de burgers van alle armere landen zich vrijelijk door de hele Gemeenschap mogen bewegen, met het recht in elk land van hun keuze te werken en daar ten volle te profiteren van de arbeidswetgeving en van de welzijnszorg en van het complete pakket sociale- en onderwijsvoorzieningen?

Reeds zijn er in de noordelijke en centrale lidstaten die met achteruitgaande economieën te kampen hebben, stemmen opgegaan tegen de toevloed van „gastarbeiders” uit sommige van de landen in kwestie.

Geen wonder dat er onder degenen die zich met het EG-beleid bezighouden, stemmen opgaan voor een als het ware uit twee lagen opgebouwde Gemeenschap, die in de eerste plaats zou bestaan uit leden met volledige status en onbeperkte bewegingsvrijheid voor hun burgers, en in de tweede plaats voor de armere landen een soort permanent geassocieerd lidmaatschap. Deze laatste leden zouden dan de voordelen genieten van deelneming aan de politieke besluitvorming van de EG, maar de migratie van hun burgers zou strikt in de hand worden gehouden.

Vele talen, één stem

Hoe ook de nabije toekomst voor de EG moge uitpakken, 1 januari 1981 betekende stellig een mijlpaal.

Sedert de zes charterlanden — Frankrijk, West-Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg zich op 1 januari 1958 aaneensloten, heeft de Gemeenschap aanzienlijke uitbreiding ondergaan.

Op een andere Nieuwjaarsdag, ditmaal in 1973, sloten Engeland, Ierland en Denemarken zich aan. Ook Noorwegen zou op die datum toetreden, maar op het laatste moment trok het zich terug.

En nu is Griekenland dan lid, waardoor de Negen tot de Tien werden. Omtrent de mogelijke toetreding van Spanje en Portugal staat nog niets vast. Een Europese nieuwsbron voorspelt „monsterachtige problemen” in de onderhandelingen met Madrid en Lissabon, in het bijzonder over de landbouw.

Wat niet wegneemt dat de idee van het nieuwe Europa, zoals de hoofdredacteur van het toonaangevende Westduitse weekblad *Die Zeit*, Theo Sommer, het in een commentaar uitdrukte, „wortel geschoten heeft — in weerwil van het alledaagse gekibbel over bouten en moeren, kippevoer en sinaasappelen. . .”

De samenstellende delen van de Economische Gemeenschap zullen niet in rook vervliegen, concludeert Sommer, „en evenmin zullen nationale regeringen langzaam maar zeker in onbeduidendheid wegzinken. . . Maar dat neemt niet weg dat de Gemeenschap in de ogen van de buitenwereld meer en meer het karakter van een gesloten eenheid zal aannemen, die weliswaar in verschillende talen spreekt, maar met één stem, en die de uitdrukking van een gemeenschappelijke wil vertegenwoordigt.”

Wereldomspannend

De invloed van de Gemeenschap reikt zowel politiek als economisch tot ver buiten haar Europese grenzen.

Meer dan 100 landen hebben geaccrediteerde vertegenwoordigers bij het hoofdkwartier van de Commissie in Brussel.

Op economisch terrein heeft de EG handels- en associatieverdragen met meer dan 90 landen in de wereld gesloten. Haar belangrijkste gemeenschappelijke handelsverbindingen en ontwikkelingshulpcontacten onderhoudt zij met een aantal kleine landen in Afrika, het Caribische gebied en de Pacific. Dit is de z.g. Conventie van Lomé, genoemd naar de hoofdstad van Togo, in Afrika, waar de overeenkomsten in 1975 en 1979 tot stand kwamen.

De Conventie van Lomé garandeert vrije toegang tot de Europese Gemeenschap voor 99,5% van de zogenaamde ACP (Africa-Caribbean-Pacific) landen. De werkelijke betekenis van het verdrag van Lomé is dat de 57 ACP-landen rechtstreek-

se betrekkingen met Brussel onderhouden, en niet met de afzonderlijke Europese landen van de EG.

Onlangs tekende de EG ook een niet-voorkeurs handelsovereenkomst met de vijf landen omvattende ASEAN handelsgroep in Zuidoost-Azië.

Ook de communistische wereld gooit het steeds meer op een accoordje met de EG. De EG doet viermaal zoveel zaken met communistische landen als de Verenigde Staten.

De Sovjetunie schuwt eenzijdige handel met de EG als blok, en preferereert contacten met de landen afzonderlijk. En dus zijn de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de in Moskou zetelende COMECON groep uiterst koel.

Dat vormde voor het op zijn onafhankelijkheid gestelde Roemenië geen beletsel om in de zomer van 1980 zijn eerste volledige handelsaccoord met de Gemeenschap te sluiten. Het pact werd van beide kanten als economisch belangrijk en politiek symbolisch aangemerkt. Roemenië is al sedert 1972 in de weer, banden met de EG aan te knopen.

Eveneens in 1980 begon Joegoslavië vóórstrekkende onderhandelingen over een nieuwe en anders gearde samenwerkingsovereenkomst, die bij aanvaarding aan Belgrado een aan het geassocieerde lidmaatschap gelijkwaardige status zou verschaffen.

Met Griekenland in de EG zal Joegoslavië nu door twee EG-landen worden begrensd.

Gelijk het oude Babylon

Uw bijbel voorzegt dat er aan het eind van deze eeuw, net voordat het Koninkrijk Gods wordt ingeluid, een machtig, wereldomspannend economisch-politiek blok zal verrijzen, dat in het boek Openbaring wordt aangeduid als „Babylon”.

Tekenend is in dit verband een commentaar van *The Wall Street Journal* van 12 januari 1981 op de toenemende taalkundige barrières binnen de EG: „Een officieel rapport spreekt de waarschuwing uit, dat het *babel* weleens zo groot zou kunnen worden dat het onhanteerbaar wordt.”

Openbaring 18:13 vestigt de aandacht op twee produkten die in dit komende „Babylon” verhandeld zullen worden: olie en wijn, de twee

produkten die weldra overvloedig zullen zijn.

En vers 17 toont de vóórreikende overzeese handel van deze kolos aan, door te refereren aan „iedere stuurman en iedere kustvaarder en de zeelieden en allen, die de zee bevaren”.

Uiteindelijk zullen tien naties of groepen naties het hart van dit systeem domineren (Openb. 17:12). Welke tien, staat nog te bezien. De gebeurtenissen die zich nu in Polen en in Oost-Europa afspelen, zouden ertoe kunnen leiden dat een deel van deze landen met het Westen gaat samenwerken.

Griekenlands lidmaatschap van de Europese Gemeenschap is in de eerste plaats van belang voor de economische hulpbronnen die het meebrengt — niet omdat het het tiende lid is geworden. □

KORT GEZEGD

(Vervolg van pagina 19)

en bereid is naar de mening van zijn ondergeschikten te luisteren. Zo heeft een reporter eens opgemerkt dat Reagan „niet de indruk maakt veel aan eigenbelang te hechten” wanneer het erom gaat zijn macht te delegeren.

Deze afwezigheid van een inhalige, alle-eer-voor-mijzelf-houding, vormt een van Reagans meest positieve kanten. De bijbel zegt dat een leider meer geïnteresseerd moet zijn in het dienen van zijn volgelingen dan in de glorie en de macht van het hoge ambt op zichzelf (Matth. 20:25-28). Op overeenkomstige wijze kreeg Mozes in de bijbel het uitdrukkelijke advies „flinke, godvrezende, betrouwbare mannen” aan te stellen op aan hem ondergeschikte posten (Ex. 18:21).

Maar het kan zijn dat Reagan meer nodig heeft dan gerespecteerde raadgevers en een bekwame staf om problemen aan te pakken die in de grond genomen van geestelijke aard zijn. Reagan aanvaardt zijn ambt in „zwarte tijden” (2 Tim. 3:1). Dergelijke tijden vragen om onpopulaire maatregelen — maar het moet ernstig in twijfel worden getrokken of er op het ogenblik ook maar één leider in de wereld is die in staat moet worden geacht die maatregelen te nemen. □

van onze lezers

Ouderdom

Hierbij deel ik u mede dat ik met ingang van het jaar 1981 uw veel gelezen maandblad *De Echte Waarheid* niet meer kan ontvangen, gezien mijn ouderdom (86) en als gevolg daarvan het slechte gezicht, dat volgens heren medici niet meer te verbeteren is. Jammer, ik heb vele jaren plezier met dit tijdschrift beleefd. Ik dank u hartelijk ervoor dat u dit zo kosteloos hebt gedaan... Maar mondeling zal ik de strekking nog uitdragen. Nogmaals hartelijk dank.

L.V., Drachten

Het ongelooflijke potentieel

Dit is om u nog hartelijk dank te zeggen voor het door U mij toegezonden boek *Het ongelooflijke potentieel van de mens*, geschreven door Mr. Herbert Armstrong.

Ik lees en herlees het en vind het een prestatie zoets te doen. Ook bewoording

en stijl keurig. Inderdaad zou alles wat hij daarin heeft geschreven, weleens dicht bij de *Echte Waarheid* kunnen zijn.

Een ieder die op dit gebied geïnteresseerd is, zou ik willen aanraden dit boek te lezen.

Met vriendelijke groeten van,
C.R., Den Haag

Met zeer veel dank voor het snelle sturen van het boek van H.W. Armstrong. Ik geniet en sta verbaasd van de klare inhoud.

J.d.R., Groningen

Het is al weer een paar weken geleden, dat we het mooie boek: *Het ongelooflijke potentieel van de mens*, geschreven door de heer Herbert W. Armstrong van U ontvingen. Voor ik U zou bedanken, wilde ik het boek eerst lezen.

Al jaren lang lezen we het interessante

tijdschrift *De Echte Waarheid*, welk blad ons altijd gratis wordt toegezonden. Het is een van de mooiste tijdschriften, die we lezen. Ik kon er echter nooit goed achterkomen, wat voor iemand, die meneer Herbert Armstrong, eigenlijk was. Er zijn veel mensen, die wel de naam van Christus noemen, maar Hem toch niet aannemen. Nu heeft de schrijver zich geheel uitgesproken in zijn nieuwe boek, en kennen wij zijn standpunt, dat helemaal schriftuurlijk is, en waar we het volledig mee eens zijn. We lezen nu *De Echte Waarheid* met nog meer interesse.

We bedanken U voor al de moeite, die U zich nu al jaren geeft, voor het verbreiden van Gods Koninkrijk. Ook voor de gratis toezending van het mooie boek onze hartelijke dank.

We zenden U... , niet voor het boek, maar voor „Het Werk” van de heer Herbert W. Armstrong.

L.B., Dedemsvaart

ANGST

(Vervolg van pagina 18)

worden weggevaagd door ongelukken, economische woelingen of natuurrampen.

Maar terzelfder tijd hebben de gevolgen van Satans ingrijpen in het leven van mensen en landen — oorlogen, ziekten, economische instabiliteit, de ineenstorting van het gezin, misdaad en geweld — nooit eerder de tijdelijke zaken en dromen waarop de mensen hun vertrouwen en hun hoop gevestigd hadden, zo ernstig in gevaar gebracht!

Het wordt hoog tijd dat u eens even stil blijft staan om u af te vragen wat nu eigenlijk de belangrijkste waarden in uw leven zijn. Wat *zijn* trouwens echte, blijvende waarden?

Het is niet zo verwonderlijk dat steeds meer jongeren en volwassenen geheel uit het lood geslagen zijn, en geen duidelijk, dynamisch levensdoel meer zien, of een bepaalde hoop koesteren. Zij zien een wereld vol zinloosheid en onrust in het verschiep, zelfs in de in materieel opzicht welvarendste culturen.

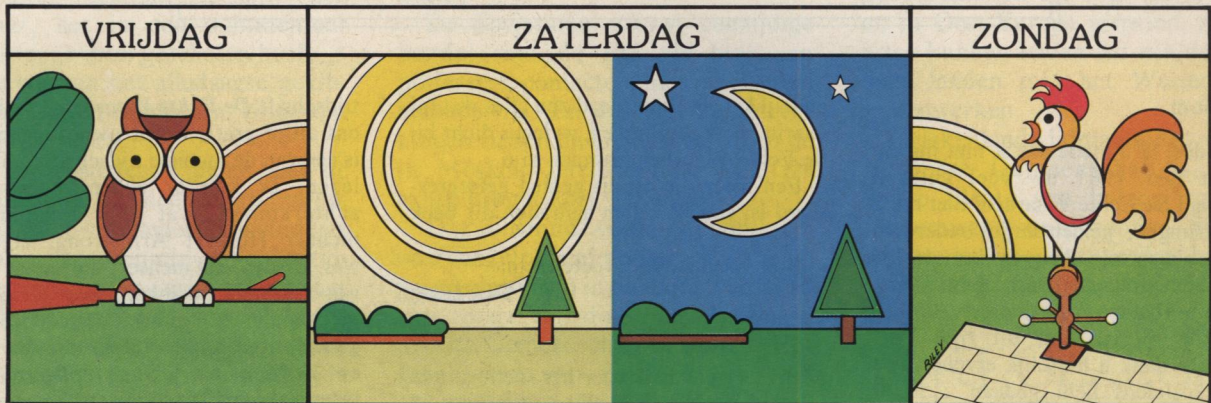
Zij hebben geen oog voor de verrukkingen van de Wereld van Morgen, die weldra door Jezus Christus op aarde zal worden gegrondvest — dat is het goede nieuws of evangelie dat Hij de mens bijna 2000 jaar geleden bracht. Hoeveel mensen bereiden zich geconcentreerd voor op een onmisbare rol in dat spoedig aanbreekende tijdperk, dat een einde zal maken aan de problemen van de wereld? Dat is een hoopvolle verwachting die waard is

zich ervoor te prepareren, ook al laat al het andere, met inbegrip van uw eigen fysieke leven, u in deze tijd in de steek!

Het ontbreken van dit soort dynamische doelstellingen en van deze hoop is de reden waarom zovelen door middel van drugs en alcohol — en zelfs door zelfmoord — aan de schijnbaar onoplosbare problemen van hun eigen leven of van deze tijd zoeken te ontkomen.

Wordt het geen tijd dat u zich met wezenlijke waarden wapent, die problemen kunnen helpen voorkomen? Wordt het geen tijd om de essentiële hulpbronnen aan te boren, met behulp waarvan u de problemen en uitdagingen in uw leven zou aankunnen? U vindt ze in uw bijbel. Deze onthult de antwoorden waarnaar u hebt gezocht. □

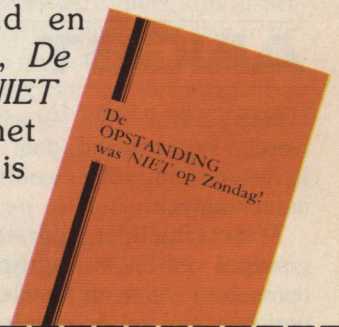
Het is onmogelijk!

Komt u op drie dagen en drie nachten tussen vrijdag zonsondergang en zondag zonsopgang?

Maar weinig christenen hebben zich ooit afgevraagd, of voor zichzelf bewezen, hoe de „Goede Vrijdag-Paaszondag”-traditie in elkaar zit. Verbleef Jezus gedurende drie dagen en drie nachten in het graf zoals Hij voorzegd had? Indien Hij deze profetie niet vervuld heeft dan moeten we Hem

als een oplichter aanmerken. Ergens zit er een fout. Maar waar? Duik eens in deze tegenstrijdigheid en schrijf om ons boekje, *De OPSTANDING was NIET op Zondag!* Vraag het vandaag nog aan. Het is gratis.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

- Zend mij de volgende lectuur: _____
- Adreswijziging: _____
- Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)